

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۰

پایان کارنامه

+

مبلغ
۱۰۰۰
۱۰۰۰
۱۰۰۰

۶۵۱۱۰۹

Year and Month

Balance on 1st April

Receipts

Total

Issues

Balance

As actually counted

Remarks

کردار پنهان پاک نبی
 بمقتضای جنان عرش مجید
 به تعین سوره سینه زهره
 احمد کاتبی العیاشی
 به او از دست سحر و کرم آفرید
 مقدم بی تردید و مرسل نو
 بادشاهی و ده ناقص و توقفه
 به دستاوردی در حکمت و بلاغ
 در بی تمسکیت نکته تنگ
 به دعا دستاوردی شویاره
 امتیاز به دلیل خاص شمس که غلام
 زه در کوم بود صفت کوم پیر بله
 که اوله یار احمد بن دو کلم کرد
 خلوم یار دعلی در بفرزده
 شفاعت م در فرخ له او به آرزو

بجمال محمد عربی
 به لیس بنشیند حسین شهمه
 به جگر گوشه بنی اهل و با
 همه اذاع ایسات
 به صفت دستاوردی و لا اله الا الله
 که نوم آخر زمانه محمد
 ترقی نامه سنا اذاع محمد
 دشمنان دیره پرستی محمد
 دستاوردی به مقرر خان محمد
 دستاوردی علم شان محمد
 دستاوردی خفتن گران محمد
 هر یو یار د پهلواند محمد
 در نیم یار دستاوردی عثمان محمد
 له بادشاه مردوی د محمد
 شمس الدین عمار حسین محمد

پس له دوی الوالترام	کیره پینه و خاطر جرم
له اولی آدم دے	چه تر و از و مقدم دے
دویم زج نبی الله دے	بیا جلیل و پاک الله دے
در کم بی موسی دے	بیا بنی موسی دے
شیراز دے رسول الله	دعا محمد دے

Month and Year. Balance On Ist April. Receipts. Total. Issues. Balance. As actually counted.

کہ تم کو دین بہتر دے
 بیا بہتر سے مرسل دی
 بیا بہتر سے نیاندی
 لوگ غلہ ریشہ زرہ
 بیگے واہہ معلوم دی
 ہم بیشکہ جیاندی
 کہ دو بکل بیا بہتر
 بیا افضل سے عمر دے
 چم دا سے نکمے
 یہ عیال کنیں پسرہ
 پس لہے بیا اہباب
 بیا بہتر سے ولید دی
 مرتبے دی مندیلے
 تل رحمت دیاک اللہ
 ترقیا پیرورین ی
 پاک رسول سے وئیلی
 من نعت من الغفور
 یسعد پاک رسول وئیلی
 کہ کہ نعت لغفورہ

کہ جملہ امر سلو سرور دے
 در سوہ دیارلس مکمل دے
 غور کگری پاک سجا دے
 کموریات دی برادر ہ
 ی کتاب کنیں چم معلوم دے
 کہ دوزخہ پہ امان دے
 دے تحقیق صمدتی اکبر
 بیا عثمان سے حیدر دے
 بیغہ کس رفیقوں وئے
 بی بی فاطمہ بیغہ کمرہ
 عالیجاہ فیض مآب
 چم دوستان دیاک سجانہ
 کہ شہ خدیوہ پسندہ سئل
 پہ صباح اوپہ بیگا ہ
 یوزمان پہ نہ ادیرینے
 ی کتاب کنیں مال سیدے
 غفر اللہ زیند
 بدستان فرطہ
 دے مغفورہ کہ غفورہ

یعنی عفوہ کی گناہ کہہ
 بزرگرم رحیم اللہ کہہ
 نخط وہ د امیدہ ظہور
 ماشرعہ کبر د کبر سمعہ
 چہرہ دیرم گناہ
 نبرہ کلہ اوتوہ گناہ
 و جنین تہ شرمندہ نیم
 نخم توہ بندہ گندہ نیم
 حسین ظن غالب والاد
 چہ منفور شیخ و والاد
 حسن ظن تھا کافن وی
 نیم کافن وی نیم شافن وی
 لائق نیم د دل لیکو
 وہ دی لغت پشتو کو لو
 لیکن نیم وہ دیرہ
 تر حساب تر شمارہ تیرہ
 چہرہ کے نقل عیان کرا
 بہ پشتو کہہ بیان کرا
 یوہ درخم اطراب
 ڈیر پتھلو پد باب
 منظر اب پریشان
 مجروح حال زرہ بریان
 مستوش دم نیرہ دیر
 کش مکش و ماہر سیر
 چہ بہ فرنگ منقہ
 زہ پشتو نیم عجیب
 نواری شہر عجیب
 در سر فکر غریب
 نیم داغ اری سفید صاف
 چہ بیجا کہہ داو مانہ
 تمام لقمہ ہمہ توان
 چہ گزیم چاہہ بیان

Month and Year	Balance on 1st April	Receipts	Total	Issues	Balance	As actually counted	Remarks
1921			4				
1921							

درستہ شہ زسیہ کیدم
چم قریب وقت درگشتہ
چم پود کس شوم غریب
زنگارنگ گلونہ ڈیر

بے آرام خور تہم
نما ڈک لہ خود شہ
مالو باغ ولید عجیب
پکنس و شرجہ شیر

مالہ ویرورتہ لاس
لیکن ڈیر نر کس جانہ
ناگہانہ لیو لورہ

غزہ وایے نشہ پاس
بھسدم ورتہ نشانہ
راشکارہ شہ باغبان گورہ

بہ خندہ لالہ شایہ
چم دارنگ وکی حیران
گر گلونہ دیکار وایے

تبسم کہ راتہ وایہ
بخطریے پریشانی
شو کوہ درتہ تیمار دینے

گلو زونٹی منہ
چہ لہ خوب تم تن وین شہ
بل و حال راتہ تعمیر

شو کوہ بے نر زہ جمعہ
زرہ م صا و کرم مزو شہ
د دینے خوب شہ بطیر

چم گل شان دے دکتہ
زنگارنگ گلونہ ڈیر
خدی بیہ را جانہ توفیق
شروع مگرہ دلزارہ

د شہجی عالی جاب
کر مات بے دی بر سیر
پنر زہ پویشم پہ تحقیق
تہ ملا و اورہ دیند رہ

د شہجی مناقبات
مگر گورہ شرجہ زینت

1921

پہ فارسی جہہ عیان

چہ صحیح دینے تم حکم

پہنہ دادیے کتاب جمع

یو کتاب چہ ارجمند دے

چہ یوزوم نے عبد الحکیم دے

بل جامع چہ باد لیس دے

دیشیح جی صاحب مرید دے

چہ مرید دیشیح جی خاص دے

بل جامع سے قالوقیل

اوس تہ واورہ برادرہ

چہ صحیح دے پہ تحقیق

ہم ہنہ بہ پہ پستو کرم

گند جوتے دلویلمنہ

ما فقیر بد عالمی دکرہ

خدا تے دوارو مونسالی

چہ لہ جانہ دے بیان

مشہور دے پہ عالم

دوتہ وائیم وکرہ سمعہ

جمعہ کیم تے فرزند دے

دے ولی دپاک رحیم دے

دکتاب اخون سمعیل دے

ڈیر عالم عامل معینہ

پہر بارو خاص و خاص دے

دے پخان فقیر جمیل دے

راتہ غور کرہ نیاز پرورہ

لہ دورویے پہ تصدیق

داتمغہ بہ پستو کرم

پرخوش حال تے خاطر شینہ

پدیدرم خب تن تباد کرہ

کہ مغفور یہ خیل اصلا کرہ

تخانوم دے شمس الدین

کم خد تے کہ فرور الدین

1901

Month and Year	Balance on Ist April	Receipts	Total	Issues	Balance	Remarks

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

دینے کڑھ پنچ کس خیر
 دینے ولہ یقین
 یہ تحقیق فی والدین دینے
 متقی ذکر کار دینے
 مکمل کامل سعید دینے
 دینے جامع کمال کل دینے
 چند کتر گمرک دینے
 اصلی نوم نے با در خان دینے
 پرست تنون مضمون وہ
 قل د خدایے پہ مینہ مست دینے
 اویسے فنا فی اللہ
 در پست تنون لار طالب وہ
 حقیقی غوث العظم وہ

مناقباتِ قسم اول در صفاتِ حمید اللہ غوثِ العظم

قطبِ عالم قطبِ مدارِ شیخِ خطا

افغانی خٹک کی قدس سرور

رحمت اللہ وبرکاتہ

1921
 1921

شیخ صاحب ولی کبر و ده
 شیخ صاحب ولی دیندار و ده
 شیخ صاحب در مکنون و ده
 راسته پشه نقد و ده
 دین عاشق ربانی و ده
 دعارف دیار الله و ده
 لغنی کبری و جود و ده
 دین تحقیق صافی الله و ده
 دین دریاب معرفت و ده
 دین عارف دشریعت و ده
 دین تشنه عبارت و ده
 نیک پیر نیک صورت و ده
 دین عارف و پستل فیض
 حقیق ایمان دلبره
 به فیض وقت چه یعنی و ده

مصفار دشن ضمیر و ده
 له کل بد و توبه کار و ده
 غیر حق له ده بیرون و ده
 شالسه پشه فقوه و ده
 دین صادق بجای و ده
 دین مشغول به الله الله
 دین بکب دحق موجود و ده
 به تصدیق بواب الله و ده
 دین متقوا حقیقت و ده
 رسما در طریقت و ده
 دین گرسه در ریافت و ده
 نیک خلقت نیک خلعت و ده
 مکمل ایم و اهل و ده
 ده منزه لی له اکبر و ده
 دین تالی دخی الدین و ده

دیار بد شرفان و ده چند بعد دین
 والونجیب سبخی به تحقیق و ده دین تانی
 دستخاک و زرد و بهر از بهر گره و ده

1861 Annual

1861 Annual

Month and Year. Balance on 1st April Receipts. Total. Issues. Balance. As actually counted.

NAME OF AMTILES. Use for use of the...

مُرِيدٌ بِهَ خَاصٌّ عَامٌ
 دُخْتِيسَن مِير بَابِي وَه
 دِي اَقْتَاب دُشَرُوتِ وَه
 شَه سُوَارِ دِ طَرِيقِ وَه
 دِي كُوِي غُوْتِ اَعْلَمِ وَه
 طَرِيقِ يِ وَه وَيِي وَه
 دِه مَنَدِه لِي اِسْرُورِه
 دِه اَحْفَرِشُ
 شَيْخِ صَاحِبِ كِيْمَا اَنْزَرُ
 دِي عَامِلِ وَه بِه اَحْقِيقِ
 دِي خَالِصِ وَكُلِ اَخْلَاصِ
 دِي تَابِعِ هُو مَبْرُورِ
 يِي قَضَائِ وَارِه نَحِ
 دِي اَحْلَاصِ مُتَقِي وَه
 مَقْتَدِي وَه مَقْتَدِ وَه
 دِي صَادِقِ دِقَالِ
 دِي غِيْبِي دَرِبِ وَه

تَل دَدِه بِخَوَانِ مَدَامِ
 چِه تَرخُونِ زَنَدِه گِي وَه
 دِي مَهْتَابِ اَحْقِيقِ وَه
 بِه اَحْقِيقِ قُطْبِ وَحَدِ وَه
 مُنْتَهِي قُطْبِ عَالَمِ وَه
 دِه مَنَدِه لِي لِه نَبِي وَه
 عَجِيْبِه كَرِه بِه سَتَرِه
 لَشَه حَقْدِه لِه سَمَادِ
 نِيكِ اَنْزَرِه نِيكِ اَنْزَرِه
 دِي وَاصِلِ وَه اِلْتِمَادِ
 لِه رِيَالِه غِيْبِه خِلَاصِ
 بِه رِضَا دَرِبِ شُكُورِ
 اَلِي وَه نِي وَه نِي
 مُنْتَهِي هُم حَقِيقِ وَه
 هُم پِيشِ اِيْمَانِ وَه
 دِي جِرَاعِ دَسَا اِيْمَانِ وَه
 مُنْتَهِي قُطْبِ عَجِبِ وَه

No. 5
 1924
 5/20/1
 1924

دب عالم عامل کچھ وہ
 دے تارک د دنیا وہ
 ہے نقل مشہور دے
 یوہ بنتہ ادلی و ہ
 کو تر جو کے پرنسی یارہ
 دی لی بی تنی شکر نہ کمرہ
 سے سے کرک شہ خیرات
 د پرنسویہ تر جو کے
 سے سے و اجستل تارونہ
 چم بکنہ د شیخ صاحب
 پہ جبرہ کہن مستطی گورہ
 چم شیخ حنی لہ جماعت
 پہ جبرہ پورے بیرون
 سے سے زردتہ چغورہ
 لہ شیخ حنی کرہ لہ پوختنہ
 سے سے رنگ و لار زرخن
 شیخ حنی سے سے گورہ

مکمل کامل حقوق وہ
 دی تارک و ماسوا وہ
 پدشان ای من ذکر دے
 سے نہ چہ پردیسی وہ
 د شلبو غیر کہ واو رہ
 سے سے خیلہ والہ کرہ
 کو یہ کم پاکہ زیاتے
 چہ بہ قدر و ورو کے
 پزڑہ درغلہ فکر نہ
 برگندم عجائب
 سے سے کیشو پنہسی ڈاروہ
 کورہ راغی نیک خلعت
 د دریدار زڑہ زر خون
 پتہ تلوار راغلہ پیر نورہ
 چہ داو لے نیک بدن
 تہ لہ نیک زر زر خون ہے
 تاتہ وائیم کہم گور ہے

لهجرے اچیل دینداری

بیسے زرورثہ پمپنہ

پہ حجرہ کنبد سا لکوکا رہ

مگر خوشنبر سے غنٹلے

سکاند پارہ زویہ

چم بہ کند دستا کنڈم

شیخ حنی دہ دستفت کرہ

تھما تہ پاك اللہ ما

دہر چا مشکل اشادے

چم داپونی دی دمر داری

بیسے زر اشولا وردرونہ

کرہ خیرت پچیل لاس

نور سوغہ نشہ وردرون

مستقیل دست اللہ

سجادت تر حورہ تیر

فقیران و مکینان

تتمحل پر ہر شان

بونی رادرومی دمر داری

بیسے وہ ویل مومین

لہقران علیہ مردارہ

منحہ خانی م دی ساتلے

تہ لما داورہ نیکرہ

زہ خاتمانہ ساتم

پہما باندر حمت کرہ

دکام مخلوق باد شاہ

دہر چا زوری رسال دے

ہم دغہ پینرے بار

دی راواختہ تارونہ

لہ دہ لہرے نشہ و شواس

پہ حجرہ شیخ حنی مالون

ہم بہ ذکر دال اللہ

تر حساب تر شمارہ تیرہ

گند شیخ یتیمان

نہ یوزنگ پستان شان

بم جاب نهم زفقور
 همیشه به ده صیالم ده
 لا شایه خوک اخلی
 بمره قسدر پخان
 یافکرو یای ذکد
 دیه حلیم ده نیک کردار
 ترسجه یاتر کورا
 خوی دود قهر ته ده
 لاصبت لاسجان
 حمید صفات دیرو
 دالول دده کمال ده
 و بنده که مرتب ده

در کول به میهور
 ادریشیه به تل قائم ده
 اوزله لم سیتلی
 غوبه که تننا خوان
 نور زده دقه دیکر
 دیر چاده برادره
 تاته وایم خما زوره
 یای تله یار تله ولا
 وینه نی اوچه ده دقا
 چه تر حد قمر شمار تقیرو
 خاص بنده در جلال ده
 ده ته خدای در گری زوی

(الدین لا خوف علیهم ولا هم یحزون)

در ایالت غیر و گوره
 چه تمام دی تم مجب
 مراتب دی خرب لوی
 خود به ده له تعیره

در شماره بینه حال در زوره
 بنده گی دغنی داب
 بنده گی دقبتن زوی
 خدی ستایم له تقریر

Month and Year.

Balance on 1st April.

Receipts.

Total.

Issues.

Balance.

As actually counted.

دیر کامل اولیا تیر دنیا پنچیل خائب اخیل مقام ذخریا
 شیخ صاحب ولی کبیر چیدہ
 شکرت داد المرف عالم کاند
 بہ لیدر گنبد خاطر خہ شی
 بہ اخلاص بہ فیر دو تم واصل شی
 طریقت ددہ ویب زردہ کرہ
 دکتر دیر لوتے دا حال وہ
 چہی حال دیر لوتے پیداشان
 وہ دری زردہ مریونہ ازاد تری
 دالمیہ رضا زردہ تہ باد کرہ
 فاضل عاموبہ خورہ ددہ لہر
 د دنیا الفطرت وی والم
 چہ راغلی سے کل بہ دہ حیرت کر
 لیت د خدی وہ دینہ و
 کہ تمام صفت ز فیر کرم
 انرا د صفتون خیر دارتہ
 ہمہ وارہ صفتون زیکش جمع

پنچیل خائب اخیل مقام ذخریا
 وہ ختو کو فضل داد د مولا
 چہ بی لوی غوث مقتدا
 دوتہ گورہ کبیر در دنتہ بیبا
 رب کل مقصود و رگاند ادرا
 ملکیہ مناقب بہ رشتیا
 جیسے ہم پیر زردہ چون نہ چاہ
 حال دیر خبستان قوت گنہ اس
 ہم وارشی کامل تری اولیا
 د دنیا اموال و دارہ و تالا
 پکین نہ دوخ روئی وریا
 دیتہ تاریک وہ بہ تحقیق لہ مالکو
 ددہ حد پید نیانو دسیا
 زردہ استعصوت عجب نما
 د کتابتہ طویل لہ حدہ زیات
 یو صفت بہ کرم زردہ تاتہ نما
 شیخ صاحب خاص بند و مولا

No 584
 10-10
 5/10/10
 1/10/10

ذہب پھلے پڑوہ شہہ خما یارہ
 شمس ولد بن اشاد تم ابروہ
 چہ بندہ شہ تم پایہ لری اعلا
 بنظر درم و کڑہ زر شہی ارا

خوارق د شیح بن عوث العظم یحوق دوکلات
 ست ادیہ د تلعتین کولو د حضرت علیہ الرحمہ

السلام

پیسے نقل دیے دلبرہ
 رولرے و کسٹیروم
 تسی دادرہ ناز پرورہ
 ادیسے ختک معلوم
 دابہ صہ پوقت
 د فیل زوسی اور شہار
 شیح ایک و تہ بیمار
 پیسے شان بکلا کور
 چھی تیلہ دنج نور وہ
 ورتہ طمع دھیت
 شیح ایک و تہ بر سیرہ
 التیانی دکر ڈیرہ
 چہ د علا کڑہ پتیان
 چہ دروغ جاندر حمان
 پیسے چکیم د علم
 د بنی خیر الامام

من لم یدت حسا ولد سینی وقت الالام
 لم یجد لہ حسا الواحد انیہ اکفرو
 ہذا دانستے

1091
 Signature

دالصلواتی لبره دلبره
 اسماعیل که نکره فرمان
 دافرزند هم ستاد لیبند
 دده لستری که نکره توروی
 پزنگو کبش اوده کوره
 بی بی ادره بیومستان
 پزنگو که فرزنده
 لکه لستری که تیر
 بی بی اولیه قرگنده
 برین نه نشو میرنه
 واله صبرته بیرون
 شیخ ابسا و صبر و کره
 په بمل دد فرزنده
 چیه دم دده کستروی
 خدای به قیامت عطا که
 بی بی صبر و کره دلله

په ارارو وی خبره
 دافرمان بی بی نشان
 ستا په فیض کبش ادره مند
 تسلیت دیکه پیر یو دیک
 بی یو کار ته بیره مکره
 لکه دده فرمان
 کره اوده داوره دلبنده
 بی بی و دیر تیره
 چه وفات نه فرزنده
 له حاله زره کستومانه
 ده کره زورته راجونه
 په عوض خاطر شه کره
 خدای به بی در جانده قرگنده
 به جهان بلکه نمیر و پ
 تا فرسند به پیر بیباک
 ترید نشو صبر دلله

1858
 100
 100
 100

دکتر میرزا ندرت بیگ

کول وجودت با فروغ

بیسے نقل کل کھجور دی

بیسے بچہ دی مستور دی

مشیح صاحب چکک ظہور

پہ ظہور راتہ پہ نور

بیسے درت دہ جمع دہ

مشرف پہ انیسویں وہ

مخلوق جمو وینا نہ

حکایت داورد لمانہ

دفع پورت پیدائہ

دخستہ زانو دو اتہ

شیخ جی پور دہ

پہ اسرار دیا خبر وہ

دیسے تہ پتلا

بیسے دکرہ گفتار

جی تو در در چنان کہ

دی خوش بونیم بچہ تہا کرہ

پاکس پلورے د بلند ما

بہلکہ کینہ ار حنڈہ

خطرہ خاطر مکرہ

د قدرت نندارہ دکرہ

بیسے وکر نو دل

لکہ صاحب دلہ

د غنڈی پسر جا

شیخ جی کیتو عالی شانہ

بزننگو کین نندارہ

بہنو خانہ چہ افتادہ وہ

دوئی چنڈ دانی کول یہ یوحانی کین دوئی راخی نو شکل

تاتہ واکم حیا رورہ

Month and Year.	Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance	As actually counted.

سنجیدہ نیک پیشہ مارغان وہ چوہہ دتہ راوان وہ
 عجیبہ و ننگو نہ بزرگ رنگے ووزنگونہ
 بہ خلورہ بازو گانو خلور کیناستو یارانو
 بے یوچہ دیر کجوب وہ پی پیشہ کتے مر خوب وہ
 دی کیناستہ تر سرہ سرتر پانہ منور ۵
 پسالہ درنگہ خمیا را تیشا و او رہ نیک کردارہ
 لہ مزہ لہ مشرقہ دیر مرغان را غی صادقہ
 لہ پمنہ لہ پيسارہ مرغونہ لہ بے بے شمار
 را خوارہ شتولور دلورہ پہ شیح جی بانہ مرگہ
 حقے کیناستہ پہ و و حقے کیناستہ پغور
 حقے پے گرز بدل پہو اکبن پر بدل
 لہ پشین ترد بگرہ دفعہ حال و برادر ۵
 لگ چہ کمر بغروب شہ ترا و چت پغور خمبور
 بیاد و چت پے خلورہ بیاد خوارہ در پے نورشہ
 لہ دیگرہ کمر نما شام دفعہ چار شتولہ تمام
 یعنی والوئل نرغونہ شتول خوارہ پخیل ملکوہ

ذرا چہ پخیل وہ سے سے دیا
 1991

No. 588
 S.K. 10

REMARKS	As actually counted.	Balance.	Issues.	Total.	Receipts.	Balance on Ist April.	Month and Year.
NAME OF ARTICLE.							

اُسن را و اخلاک دافترند
 پاک رسول در تالیقین
 پاک رسول چار یار
 هم دلیان دد زمین
 پنجیل مهر و شفقت
 داجره ده نادمه
 دغه حال ارشاد دے
 اختلاف ہم یکس تہ دے
 لیکن داد ڈیر مشہور
 داللہ عالم بالقراب
 معظم چہ پاک خشن کڑو
 نامندہ شیخ رحمان کہ
 دایں زوم رسول اکرم کہ
 گند نوم مادر زاد
 چھی لٹنی مور پلار دے
 بل اکثر و خلق و درہ
 ہم بہ دیر و خلق جانہ
 شیخ رحمان کہ بالو
 شیخ رحمان بہ ہم دیندارہ

پتعلقین تہ ارجمند
 بہ ماہر و کڑو مبین
 داکرہ اصحاب کبار
 چہ ہر چالیذ مبین
 دوئی ددہ و کڑو زیارت
 ہر چاد لیدہ طاہرہ
 پداستان تمایا دے
 پہل شالی ڈشتہ دے
 حکم مانی کڑو مند کوزی
 زہ ناقل ہم پدا باب
 پاک رسول ہی پرمین کہ
 پہ مخلوق کس اطعمار کہ
 پوانوم مکرم کس
 کتیر دے کتیر یادے
 کتیر کتیر دیندار دے
 پہ کا کا بلو کورہ
 باباجی بللو خوانہ
 بعضو خلق دو مغلو
 دے بالش تہ نیک کردارہ

Month and Year.	Balance on Ist April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.

شیخ صاحب شیخ حنی بالائت

دی حیات لره عجیب
پہ نظرے مکرّم شہ
پہ یو روایت زیات
دی دری السوہ واورہ جاہ

دہ پمشل دقان کمرپ
چہ ولی دپاک جلیل دے
اس مشہور دے پہ فقیر
مشہور پہ شیخ زحیم دے

لہ خٹکو و یارا نو
چہ پہ تہ نامہ موسوم
ولاہ کمری دے سبحان
بیردن دیر دے لہ کتابہ

خالستہ لا کھلونا
ہم کامل پیراد کرب
دہ مندلی لہ دہ کلاہ

ورنہ غونبتی مہربانہ
سعد اللہ نوم دقان توم

پدا وقت چہ آوریدشی
ترا تیا کالو قریب
فائدہ مندہ ترنہ عالم شہ
دری او یا ولیان دی یاد

او بہ بل روایت جانہ
چہ شیخ حنی دے ولیان کریں
لہ بھونہ یو جمیل دے

دہ خٹکو و ۵ امیر
پہ لہیم عبد الرحیم دے
دے پہ اصل ددورانو

شعبہ ندی معلوم
لیکن دیر تر جانلان
لہ حسابہ لہ کتابہ

درازہ دری مر پونہ
شیخ صاحب دی آزاد کریں

ایسے ٹولو کرہ خیلہ
مگر پو تحقیق جانہ

دی وزیر دستا پیمان شہ

February 1991

Month and Year	Balance on last April	Receipts	Total	Issued	Balance	As actually counted	REMARKS
----------------	-----------------------	----------	-------	--------	---------	---------------------	---------

نور سیمه وارہ ولیان
اکثر دی بہ کرمہ بنو
ہم بہ قتل ہم پد مروت
دختر کو بہ و طن
خند دی یکس مشہور
خند دی مہر من
چہ لاپردی قی جانہ
پینتہ خاصہ د شیح صاحب

کاملانہ مکمل وہ
مشہورے ازاد گل و
دریم زونے خلیل گل وہ
پینتہ زونے نجم الدین وہ
دوئی نایت کہ کاملانہ
دور بار چہ تہ گان و
دی نوم علی گل وہ
دوئی دورہ زونہ دلندار و
کاملانہ ہم مکمل و
نور سیمہ کنیاد صاحب
دی نوم زونہ دی چنان

تر قبضتین کرمہ کاملان
پہ بنگش دی عیان
دوئی پراتہ دی نیک خصلت
ہم بہ بسیار دی بہر مند
یعالم کو کس ظہور
یعالمو نڈی روشن
بغفہ دادی واورہ لمانہ
عالیجاہ مراتب وہ
موصولان وہ ہم واصل وہ
دویم زونے محمد گل وہ
خلورم زونے حلیم گل وہ
د شیح جی وہ پیر یقین
مکمل واصلان و
ہم دوئی وارہ کاملان و
دیل نوم ہم علی گل وہ
لکزرہ عیشہ پاک و
موصولان و ہم واصل و
دفن دوئی دی عیائیب
حیان خان شیح عیان

Month and Year. Balance on Ist April. Receipts. Total. Issues. Balance. As actually counted.

د شیح جی برادران وو
 د داره لوی و لیا تیر شو
 د شیح جی په کنت پورپ
 بل و لی چه پهلوان دی
 هم عزیز د شیح صاحب و
 له روضی د شیح جی خوانه
 له روضی نه په قبله
 چه ظاهر امیر باله شی
 د شیح جی صاحب مزید و
 دی په خنگ له روضی شی
 بل مزید د شیح جیس دی
 دختر کو و ه امیر
 او مشهور هم پش فقیر
 ادر ابل نقل مشهور
 بل مزید مرزا گل دی
 په الکوکن مقام
 بل مزید شیح بابر دی
 چه د بادوا جازت

هم دو اړه مزیدان وو
 په اسرار خبر وو گوړه
 دوی دفن دی کنه گورپ
 ناصبه په غازی خان دی
 هم مزید عجائب و ه
 دی بیرون دی مزید باله
 دی پخان لری روضه
 د شکی فقیر لید شی
 مکمل و اصل سعید و ه
 کنه طرف له خلقو گوت
 دی ولی د پاک جلیل دی
 په نظر شه فقیر
 مکمل بدی منیر دی
 او هر جا ورته ظهور دی
 په تحقیق چه د دین گل دی
 دی زیارت لری نیک نام
 و هر جا ورته ظاهر دی
 ده لری شوا شهارت

No. 599
 5-11-5
 The
 need

ہم زیارت لری مشہور
 بل مشہور چہ در خانہ
 چہ پہ ادل چہ پروہ
 پہ آخر دیشخ **حیات**
 پہ کتاب کہن نیک کردار
 چکنی ددہ وطن دی
 بل مرید شخ فتح دی
 پہ مجلس دپاک حضرت
 خالی ددہ و شیراب غر
 اس زیارت ہم ہور دی
 بل مرید شخ حیات دی
 مشہور دپعالم
 دی خانہ ہور ددہ وطن
 بل چہ نوم پیر میاجی دی
 لوئے ولی ددیر شیانہ
 لشو یک ددہ مقام دی
 بل مرید ددہ مرصت ۵
 ہم حاجی وہ ہم ولی وہ

ہمے نہ چہ دیے مستور
 چکنی ولی عیان دیے
 لہ آدمہ بینوری دہ
 خلیفہ **عجائب** شہ
 خلیفہ دی دکنا ۵
 ہم ددہ پکنی مدفن دیے
 چہ بیتانہ دیر صالح دیے
 دیے داخل نیک صورت
 بہلتہ تل و مقہر
 کہی گوری دی ہور دی
 لوئے ولی ترحدہ زیارت دی
 پہ جہان دیے قلم
 ہم ددہ پکنی مدفن
 دے مرید ہم دیشخ جی دیے
 دیر چاتہ دیے عیان
 پکنی دا ولی نیک نام دیے
 تل دحق پہ مینہ مست
 دیر چاتہ جے دیے

Month and Year	Balance on 1st April	Receipts	Total	Issues	Balance	As actually counted
----------------	----------------------	----------	-------	--------	---------	---------------------

دے لہ اصلہ مہمندریہ
 اشتر ددہ وطن
 بل حاجی تاجر دے
 داسرست او تیمور جانہ
 دلپازو یہ معتمد کین
 خندہ بہ خندہ سرکشی
 بل میرزا شیخ بختیار دے
 اشتر لری وطن
 بل میرزا ددہ شاہی دے
 شاد ی خیل دے اصل
 حسین بیک چہ آٹما خیل
 دے شیخ جی میرزا خاص
 بل میرزا ددہ نیک فال
 ہم وہ ہم عامل
 گرزیدو بہ قلندر
 بل میرزا مقرر
 وہ مطلب رسیدی

دمنہ نہ داوڑی وہ
 ہم ددہ پکین مدین
 ویر چاد تہ ظاہر دے
 وہ تر برو نہ داوڑہ جانہ
 دوئی دے پیغو کینس
 ہے نہ ہم سبیل گراشت
 دے ولی دکر دکار دے
 پر زرد کشتہ دفسن
 دے ولی الہی دے
 لہرادہ واصل و فصل
 دے خوشبونیہ لکھ خیل وہ
 دامن گیرے پیر اخلاص
 پہ تحقیق اخوند بہلول
 ہم فاضل ہم کامل
 یوقاٹے نو مقور
 پہ تحقیق اخوند طغر
 پیر الہی پیر پیر ہدیہ

۱۹۱۵
 ۱۹۱۶
 ۱۹۱۷
 ۱۹۱۸
 ۱۹۱۹
 ۱۹۲۰
 ۱۹۲۱
 ۱۹۲۲
 ۱۹۲۳
 ۱۹۲۴
 ۱۹۲۵
 ۱۹۲۶
 ۱۹۲۷
 ۱۹۲۸
 ۱۹۲۹
 ۱۹۳۰

Month and Year.	Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.
-----------------	-----------------------	-----------	--------	---------	----------	----------------------

دے جامع مناقب دے
بل برید ددہ یعیل
چدہ ہم مناقبات
بل برید خوش منظر
وہ صوا کین ددہ کور
باتمیزانیک اتصال
دائیمہ گی دہ مشہور
لیکن دیرتیر ما ملان
شیخ صاب کیمانظر
رَبِّ تَعَالَى بِرَبِّ بَلَدِ
دَشِيخ جِي بِه پيالہ ست
دَشِيخ جِي بِه پیک نظر

عالیجاہ مراتب دے
پہ تحقیق اخوند شمعیل
جمع کوی دے نیک ذات
پہ تحقیق وہ فقیر نظر
تل بہ دے راتہ سرتو ر
روزی وہ کمال
چی ما و کڑو مند کور
ولاز کوی دے سبحان
دیر رنگ کوی پہ نظر
رَبِّ تَعَالَى سَمِیعُ شَوَائِدِ
رَبِّ ماکو دے دست بیت
رَبِّ ماکو دے مخورہ

مناقِب دحضرت غوث القظم
عالم قطب حقیق قطب

مکد ار شیخ رحمتکار

قدمہ سرہ بحال د طفل کین

شائستہ کتب عجیب

بے نقل دے کریم

شیخ صاحب چه و خورد سال

همیشه دده او تره ده
چه تره بی کره له دیره
یوما شام او بل شام

نور سیرخ نور خوارک

بیسے بیسے دیره شتوز سیر

چه بے حد شوه پریشان

چه کتیر پریشان ز سیر

خوب وراک نیم خوارک دے

چری نه چه دے اثر وی

یاد یویری آسیب وی

شیخ ابک ویل دیندار

چه پده دده به دیویر اثر

ده پر ددیو طاقت

چه به دده ورته ضرر

سامون گڑے در جیم دے

دا چه ترارے ای دینه ارے

1911/11/11

مرقبه دده یوه دده

به طفلی کنن شمالا له

د دستور دده پر نوروه

تر حساب تر شمار تمیره

تی به دده اخیت مدام

تل مدام بی و پجساک

له دے حال شوه دلگیره

شیخ ابک ته شوه گویا

همیشه دقان پویر دے

تل جرّه دیر پجساک دے

دده خان و ته خطر

ور ته پیش دده ضرر

خطر مکره غم خوار دے

دده بیخ نشتہ پسر

چرته نشتہ پسر قوت

رسوینه ته خطر

له پرسی دیوه سیم دے

سبب داد دے نیک کردار دے

چه عظیم درجه دده

دے نور و نور مریشاؤ
 دے پدالبب زر تری
 بل چ دے ہے مدام
 اوپہ ورغ چ نہمارو
 روزہ داروے تل بروز
 خاکہ دپہ ہر ماشام
 خاطر جمع کرہ لغمہ
 بی بی ہلہ شورا جہ
 بل ام ہے دی لیدی
 چہ پہ مالکین د صغیر
 ہے شان ریافت کرم
 چہ شمار عدد نشتہ
 چہ یو وقت لہ اوقاتہ
 شیخ صاحب صاحب کمال
 لہ بیجا نکرہ کلام
 ہمیشہ مشغول پذیر
 چہ یو وقت مشغول جانہ
 چہ متاع د جیل کور

درت کارٹی پاک مولا کہ
 چہ می توان ور تہ نہ سگی
 تھے اخلی ماشام
 دے صائیم دیکر دکارو
 رب تہ لری فیض بروز
 تل پہ گاندہ اقدام
 تہ لہ دہ اوسہ پہ طمع
 غم ووت لہ گو کملہ
 دکتاب پورق کتلی
 شیخ صاحب ولی کبیر
 دہ پخان مشقت کرے
 و حساب تہ حدہ نیشہ
 تاسو واورے نیک ہنفا
 د صغیر پکین پسالہ
 نہ خورو لوک طعام
 یابی فکر یابی ذکر
 والدہ واورہ لمانہ
 قولولو لور پلو ر

لیکن نشہ دی مندی
 شیخ صاحب عالی جناب
 چہ بی بیے داکالی گوری
 دامتاع دہ تہ عیان وہ
 لیکن وہ فکرے خبریے
 چہ بی بیے شوہ ستم دیر
 شیخ صاحب ولی عجب
 پطلب ددغہ کام
 لیکن دیے لوتیے دیوہ
 بی بیے ہوشے و رباندی اغلہ
 والیڈے زڑہ حیرانہ
 پہ نعرہ اوپہ فریاد شوہ
 شوہ پڑہ کتے براسا
 چہ خودہ شوہ کتیر
 پدہ بانڈ جرمیدالہ
 لگ ستہ تیر
 دیے بی بیے پگفتار شہ
 جزوہ ختم سلیم

پگوشہ کتے پروت وہ غلی
 پویدہ پر فیض مآب
 شکہ دا ورا بیسے شور
 ورشکارہ ورتہ: خان وہ
 نہ ورو او نہ ظاہرہ
 مطاع نشتہ و بربر سیر
 شہ پنخیلہ بی بطلب
 دی و کار شہ نیک کردار
 سجت ضعیف تر حد تیر
 پریوت دیے پمڑ کہ باند
 ورغلہ ذرا غلہ
 پدا حال پہ جرات شوہ
 دالہ دیو پیری حیرانہ
 لغہ شوہ و سیر
 لکہ ابرو سیر یدالہ
 نور بخود راغی کتیر
 دیے گویا پدا او نیاشہ
 ہرزہ روا لہ سیم

116.599
 10.5.8
 1921

Month and Year

Balance on 1st April

Receipts

Total

Issued

Balance

As actually counted

REMARKS

زہ دستا مطلب مقصود کہ
 لکہ زہ لہ ضعیف حالہ
 ہندہ خیزے ورنما کرہ
 پوست دھا کبسن گورہ
 ہمیشہ ہی دوستان
 پہ سہو بخو او بو کبسن
 شخ جمدہ چہ ہمہ وہ
 چہ بہ وقت شہ دسحر
 کہیے جاہی پکڑیے
 ہنسی بی ادا کرہ
 او پہ اوڑ کبسن مدام
 اوبہ گریے تر حد تیرے
 وہ کولو بہ افطار
 گاہ گاہ پہ پیسے شان
 چہ بہ دیے کینا ستہ زورہ
 شو او بہ واڑہ گری
 پیسے رنگ پہ یو نفس
 دیے پہ منج نہ بہ دا او بو کبسن
 چہ لوجہ کے بیقیاس

پا خیدا ہے فیہ بیہود
 یز میں شوم بے بحالہ
 بیایے ذکر د مولا کرہ
 شخ صاحب ولی ایے زورہ
 تیرہ و دیے دہ پختان
 دیے بہ ناست و پینگو کبسن
 پکرو بہائی خلقہ وہ
 اوبہ دیے شہ تر ہنہ
 پہ لاسو نو کبسن بہ ٹی مڑو
 دہ پڑی مدام داکرہ
 دہ نو شہ ہر ما شام
 ہنم ترخی پمالگہ دیوے
 پریے کرہ د نفس ازار
 وہ دستور د علی شان
 پہ سہو او بو کبسن گورہ
 یخ بہ بی لارہ شو بہ ترے
 چہ نشہ پر اود مس
 یارہ وہ پیشہ و کبسن
 ہنہ چتر شو پد پاسہ

گاہ پہ اور کتے و رورہ
 پہ غرمہ بہ ریزدہ لو
 خدائے عالم دے پد کار
 زہ اوتہ پیر خیرتہ یو
 بل شیخ ولی مدام
 ہم دا خوب پہ غرمہ وہ
 تل پشپہ بہ وہ قاسم
 پلمہ گپٹہ طعام
 تل پہ حب دختن مورو
 بحالت دابتہ کنس
 چیشخ جی پہ پاک نفس
 کرہ افطار بہ عالی جاہ
 او او بہ کالوسر
 پہ آخر عمر و رورہ
 طعام نخورو مدام
 بل خورہ رک چہ د صاحب وہ
 خدمت و خورہ رہی
 خدمت ک جوارو

ریز دلہ سارہ کورہ
 لسا رہ خوزیدہ لو
 ددو ستانویہ اسرار
 پدا ارا چہ زہیرندہ یو
 ہمہ خوب کورہ نیکنام
 بیسے نہ چہ پہ شپہ وہ
 او پہ ورخ بہ و صائم
 دہ مکروہ لرو مدام
 لہ خورہ راکے زرہ سورہ
 منقول رشویہ پدا کنس
 پہ اتکس میاشتہ پس
 پہ طعام باند نیک راہ
 او نہ زکلی :- مقرر
 دہ بہ دو میاشتہ رورہ
 نہ او بہ کل نیک نام
 پدا شان عجاب وہ
 داور بشوروتہنی کتلی
 وہ خورہ بی نیک کردارو

Shekhar
 19/11/1971
 No. 1009

ختم مدت بی خورده له
 باد کل به هسه شانوی
 او طعام عجیب لذیذ
 بل داوچه روئی یاره
 برگزنده ده خوه ده یی
 مشهور دے دامن کور
 چه په درست غم نیک تن
 دعا شیخ بی خورده لی

له طعام له بازاره
 بل طعام نظرو یی
 دی قانع وه بهم صبور
 په اقوال اویه افعال
 به بعوده نهو خبره
 ده راوڑی پخوله نو
 دده نفس هوا بوس
 ده لرونو و پریکڑے
 پلس پشت انداخته
 کل اخلاق خمیده و
 کل اخلاقی چه زمیمه و

دشمنوخ روئی دل
 چه بی مغزه او بی خانوی
 برگزنده خورو غم یز
 پیمره گیده دینداره
 پکتاب کنس مالیه
 سے خلق ته ظہور
 خلو رخصیه بهم یو من
 په ترتیب ولی منجلی
 و وزیراره پرهیز گاره
 برگزنده دے ده خوه دے یی
 په رضا د حق مشکور
 ڈیر حلیم نیک حصال
 له اوله تر آخره
 خو چقے گویا خوله وه
 قطعہ کرے پاک نفس
 دسوا د نفس تاو کیری
 چه خواس دده خمس و
 له دهرے زمیمه و
 په وجود کنس دده نو

تخلق ابا خلق الله
كل خلقت خوي عجب و

دعي موصوف عاليجاه
رب دده كوي نصيب و

القائه تبديل صفات البشرية بالاحصنه دون الذ

حصه شوي دده جانده

وه صفاتي الله بقا باله

پويده و :- له رحمانه

معرفت عجب كامل

كه من عرف الله الله علي

پس تاج كاعزاز و

كليته و دخوي

وه حاصل در صاحب

له خودينه و ويزار

نحوه كوي وجود و

بيخ مجال در دم و هلو

پداشت دده خطاب

و و غاشونه ريزيد

روز عت شوي له سبحانه

په سرزده له عالي جا

مقتدا و له خاند

وه شيخ جي و قد حاصل

والا انفس مع غير الله

شيخ صاحب پر سر فراره

عروف ديبه ربي

پر خبر و و عجايب

په نيت كنس ناقوار

دكه يك دحت موجوده

دده نوه د د هلو

د شيخ جي علي جناب

كل له ويخه غز يد و

بيست فارس

در شهر گويان بارت يامن

كاشف ميا باشد كاروانيب بدون

1911/12

8. 715/12

شیخ صاحب خانی مطلق

وہ لقا نہ دی کج

ہم ہیے دیو ابیات

شہ خبر و ونیک صغوات

فارسی

تا مرد ز خود فانی مطلق نشود

توحید خلول نیست نابودیت

دیے راوریے پوینا کین

پہ شمائل التقیاکین

وی ہو صوف صاحب کمال

چہ پہ نیک اقوال افعال

ہم بالا قطب دوران شہ

دیے بالا غوث زمانہ شہ

ہم مرآت کئیے آرائیے

دیے افتاب جہان نمائے

ہم بلا مقتدا شہ

ہم بلا دیے پیشوا شہ

خوئی خلقیت بی نظیرہ

شیخ صاحب ولی کبیرہ

نیک افعال نیک اقوال وہ

بی نظیرہ پہ کمال وہ

زہ ناقل ثمر دیے دکتاب

واللہ اعلم بالصواب

تعمیر شریف

راور شہ ذہر چاند بکیر غوث

نامندہ پہ شیخ کارہ پیرہ غوث

تالہ لوگ ہم لشد قالیچ پورہ

مصفا زراہ او شافہ پیرہ غوث

زہر تو رہنشین نو دکناہ پورہ

دولیا نو تاج پیرہ پیرہ غوث

ما جو لگو وہ پہ اخلاص دانوبلی

مور زادی ویلے پیرہ پیرہ غوث

دا امید نامیہ مکرہ لدرہ

پنچیل وقت لائالی کبیرہ غوث

نمنہ وا دتاتہ دراور ری

اوم ز غورہ لہ دشمن لیرہ غوث

دو خواب کرم غور نو پینا کین

پہ احوال شہ خبر بصیرہ غوث

مستقیم چہ قسمت اوہ نصرت

پنچیل صبر کین حکم چکرہ غوث

تھا طہور مدد کتری لقا نہ

یوکلر و حوہ او شہ کراہیہ

As actually counted.

Balance

Receipts

Balance on 1st April.

Month and Year.

مناقب غوث العظیم قطب عالم قطب حقیق
قطب مدد حضرت شجر خاں قادری سرور

مناقب وارہ لمانہ
لخواصو خاصیتو نو

ہمیشہ شکر در رب وہ
پر خا او پہ بلا کث

شیخ اشکر بہ ہجر محنت
او پہ شیخ سنجی کنس جانہ

پہ رضاد حق قدم
رضاد نفعی دینس

در رضاد حق اختیارہ
وہ رضائے دخیل خان

شیخ صاحب صاحب کمال
لہ بعضو تحقیقینو

دا شاکر شکر کور سیمان
شاکر شکر پر خا ک

او بعضو ہسے ویشلی
شاکر شکر موجود کہ
او بعضو اہل عرفا نو

شما پارہ مہربا نہ
د شیخ جی لہ صفتونو

پری مشغول پو پر شہ
وہ شاکر شکر پدا کین

نہ کولو نیک خصلت
تعریر جاں نوہ جانا نہ

وہ شیخ جی شکر نیک
مبرا وہ واورہ بس

غورہ کہے وہ دلدارہ
غزہ ویے عالی شان

وہ تحقیق مرفی المال
نقل شہو مسلمینو

فرق دانسے دی بیان
شکر شکر پر بلا کمرہ

بکتاب کنس مالیدی
شکر شکر مقصود کہ
دی ویشلی مومنا نو

Handwritten notes in the bottom left corner, including the number 11060.

شاکر و وہ تھا جا
شکر کا نذر چاڈیرہ
لکہ دارنگ عبادت

چم فوق دیر کہ لہ سبجان
لہ شہ خدایہ تر حد تیرہ
ہر لوقہ اشارت دی

اشاکر من یشکر علی الموجود
اشاکر من قوت البلیغ

وشکر الہی یشکر علی المقصود
وشکر رجاء بلیغ

یومیر دیشخ صاحب
دو چیل صورت لہ حالہ
ہم قسم پہ کردگار
چم پیشہ نما یکور

صاحب حالہ عجائب و
ہم سے شان و باکمالہ
دہ کولو نیک کردار
لہ خوارٹی نشہ بل اور

ال عیال تمام پیشہ
زہ مسرور دم ڈیر شمال
لہ بر بنڈم بیتخ غم
بل یرید دیشخ صاحب وہ

وارہ لارہ پہ بید یا
وم رافق لہ زولجلا لہ
پارہ نشے پہ بیخ ۶
پور سے رنگ اصلاص دو

چکوزہ ی خیل گورہ
دیشخ جی پد رکب جان
کل مقصود دہ داو

اورانڈہ وہ نکورہ
معلقہ وہ اورانڈہ
چم دہ دہ وقہ پیدا وہ

کہ پیش پہ تمثیل
لہ دنیا شوم خفیہ
زہ پیر خوش نم پدا کار

دہ کوزی خوارے زلیل
بے ہریے شوم ہم غریب
کہ روزی مہ لشی دا کار
وارہ دی راتہ راحت

د دنیا محنت رحمت

Handwritten notes in the bottom left corner, including "Ms. 607" and "S. K. K."

تل په مينه د شته خدای
بل مری شیخ فای تیج
په خلوت کین به همانه
دی باکل وارو چیلو
نه په نورد نه پخپله
ده لزه پوره به د مار
تل به ده وده ضرر
د کین لوکل د خدایه
ده تر نکه گریز
قول وده صورت ور تل
نکه دارنگ سالکانو
گر گریزست د سوز خلق ترخ

وه مشغول واوره نیکرای
چر په ستانه وه صالح
ورته دیز پراغه ماران
ده به یو تر نه ویزه لو
پرخوش حال و خوشه
وینے قی کرے پیار بار
رسید تر مقدر
پر شکور وه نیکرای
نه به ده تر کوه خیر
استاده لره لو خپل
دے و میله مو مناز

که نراحت د سوز خلق ترخ

د شته خدای د عار فانو

نبه چه دعوا کدر حکم خدایست

تاسو واورشی نیک صفاو
استاده وه په نماز
بیرون رانی په رفتار
خوله کړه واره مار سپاه
د شته خدای و ته نیکنا م

دا طریقی دے د مردانو

برچه رو بره سر چون تو بکند

بل یو وقت له اوقاتو

په حجره کینس د نیک راز

له حیره نه به تور مار
بمقام ده سجد گاه
دی ولاد و په یقیام

لک وقت شہد سجود
 دہ کمرہ سرورہ لک گاہتہ
 ستر مار کمرہ بل قال
 بتجلسہ چر شہ فقیر
 پیم مقام دسجود
 دوبارہ پرنیک دلیل
 زر روان تر بدم مار
 ہنم خول چہ بجانہ
 نہ بل دینی نہ بل گوری
 دامقام دعا دانا نو
 ہم دانقلم لیدی
 دتول غرہ چہ بپرستان
 قول پر اغلہ اول تو
 نماز یگر بہ درتہ قول
 پروار پفر یادوند
 نور بہ صلہ شوروان
 پس تہ گورہ نظر کمرہ
 چہ کارد مریدا نو
 حال دپیر خنی پانوق
 دایسب حبیب

بیہ معطلہ پدیو زود
 نہ کاتیک مار سیاتہ
 دہ سجدہ و کمرہ شہ خدای تہ
 سرگرو مار ورقہ بیا خیر
 خولہ کمرہ وارہ مار کبود
 سررا کوز کمرہ بیہ طعیل
 دی درون پنچیل غار شہ
 نہ ویرتہ لہ ہیما تہ
 نہ دی پویرہ شورب
 دی بیشکہ مو منانو
 دفع فقیر کشتی
 یا چہ نور وارہ دوان ود
 نور بہ وخریدہ خشک
 وارہ راغلہ ہمہ غول
 دوی بہ و کمرہ تعظیمہ
 دوی پلور دخیل مکان
 دزرہ لری کل خطر کمرہ
 پدا حال وی مومنانو
 عقیدہ لہ پیر شوق
 تہ لما اوورہ غریبہ

No. 60
 1/15/20
 9/10/20

پیر بمثل ددیگندے
 چه پیر دیگ گنن چه نهان ش
 پس هر چه له اسرارو
 بر مرید ته په نصیب
 چه مقصوم ہے قیمت و
 او که نه مرد سبحان
 چه ولیان دگردگار و
 نخل لری وی لادوی
 یصل خلق دشته خدای
 لیکن واره دی موقوف
 و هر چاته حصه خیله
 په قسمت سره رسیتری

خوار مرید تخمه پتخان دی
 په تخمه سره عیان شئی
 د مرشد وی نیک کردارو
 خط رسیتری تر عجیب
 پیره خط و صورت وی
 محل نه لرغی پتخان
 په سخا سره نامدار وی
 دعی خوشبوی پسته وی
 در مشتفق وی نیکر
 په قسمت و کمره و قوف
 گوته گوته بیله بیله
 بی قسمت نه رسیتری

اللهم ارزقنا شفاعت نبی صل الله علیه وسلم

عزل

پروتیم پیر کن یا شیخ جی خوش بخت
 مستانه نظر نوی فیسنه حاله به خوب
 چه منم زره لیسود بکران به اور آوی
 بزرگتریم خایله بخ تورن له معینه
 نسیم لسته در حقیقت صحت
 لکه کمره و کمره تاریخ زره به اسرار
 شایسته و این شمس الزمان گویالم

پہ بیان دِصَاقِبِ حَفَرَتِ غَوْتِ الْعَظْمِ قُوطِ عَالَمِ
قُوطِ مَدْرَسَاتِکَ اَسَدِکَ خَضرَمِ شَیخِ رَحْمَاتِ قَدَسِہِ سَمْرَہِ

دے رنگ د عالیہ نے	د کتاب پہ ورق کٹے
دہ شیخ جی دوہ مرہ ان وو	کاملان پہلوانان وو
دوئی لہ اصلہ دلازا کو وو	لکہ زر لہ عیشہ پاک وو
دہ یونوم وہ عالی گل وو	دہل نوم ہم میل گل وو
دلنگر جی خدمت وو	پروٹ دو اور وقت وہ
کہ خوراک پکنہ و لو	یا پلوش سٹے کیشو لو
دوئی دیکو نہ پنہ ول	پلاسو نوبی لہ مال
بیہ تخو بیہ ادت	دے ویستہ بیہ مہنت
دا دی لوک کرامت گورہ	د شیخ جی وی دی گورہ
د شیخ جی لہ کرامت	سو پر اور وہ بیہ مہنت
یا شیخ جی عالی ہمت	ہم بیہ صبرہ لہ مہنت
یونظرو کردہ کا صلہ	چہ بشم خلاص لہ مصیبت
پنرڑہ کتری عجن پر تویم	گرفتار لہ مشقت
ستا جناب تہم زاری دہ	بہرہ منہ لہ حضرت

شمس الدین شرمیندہ ڈیرہ
دخیل جرمہ لہ شہیت

صَاقِبِ حَفَرَتِ غَوْتِ الْعَظْمِ حَفَرَتِ شَیخِ رَحْمَاتِ قَدَسِہِ	پہ نقل مشہور دی
پہ شان کے مذکور دیے	پہ عالم ددہ ظہور شاہ

۱۹۶۱
شیخ صاحب چہ مشہور

مخلوقات ورتہ ہر گورہ
 قوافل او قوا بل
 دیرے رنگ کرہ پہ نظر
دشمنی چہ فرزند ان وہ
 یو وقت پہ یوہ ورخ
 بیٹے پیے و کرو ورتہ سوال
 چہ دیرو یورے بگرت خیلے
 بی محنت بی کلفت
 کہ نظر پفرز نہ انو
 دوئی ہم شے سرفراز
 غم بہ درک حناد زرہ شہ
دشمنی او وی پچیل وقت
 بیٹے دوئی تہ کرہ خیلہ
 پچیل وقت بہ در سیرتی
 بی بیے و بیالہ ڈیر خیلے
 خواہ ناخواہ صاحب نظرہ
 خواہ دوئی بہ ولادہ مشرف تہ

لہ الا فرا غلو لوزد لورہ
 پہ در بارے شتو داخل
 بی محنت زر پکر
 ہنغہ وقت یا ہلکان و و
 دیے خوشحالہ وہ خوش لب
 دغہ سوال پہ ام سوال
 چہ لہ خایہ وی را غیلے
 ستاد مخ لہ برہ کت
 و کرے تہ پہ ہلکانو
 مشرف شہ پہ اعزاز
 کہ نظر د پدوئی و شہ
 شہ حاصل بہ دو ورت
 ہر یو تہ بیلہ بیلہ
 بی لہ وقت نر سیرتی
 ورتہ عرض و کرہ پہ بی بیے
 یو نظر پیر کرہ ز ہنیر
 غم خفا بہ بر لکرو شہ

شیخ صاحب عالیجناب
 ورتہ او وی فیض مآب

1921

تہ چہ وقت وقت نگویں
 چہ را خم لہ جماعت
 دوئی دودریز پلار
 چہ کارونہ دتھیر
 چہ شپہ تیرہ لشوہ صبا
 بیے بیے وارہ ہلکان
 ددائی حوالہ کرو
 شیخ صاحب چہ پخل وقت
 پتہ لستہ تلہ پلار
 چہ قریب راغی و کورقہ
 د صاحب چہ فرزند دو
 بیغہ نو عالی نو حضور
 ناگہاے پہ نظر
 پہ نظر پہیے تو پیے شہ
 زر صاحب تر روان شہ
 پشمارہ پنٹہ آیکم
 پساد دیے و خوشی دتہ
 د شیخ جمال پاک درہ
 کنارہ لہ خلق بیل
 بر صبا اوپہ ہر ماشام

لہ اندوہ سرہ شورے
 زوہ کورقہ تہ فراغت
 چہ زہ تراشم دوئی بار
 در شکارہ شہ دتھیر
 افتاب ملک زہرا شہ
 سر جمع کمر یکسان
 دوئی پلار استاد کورہ
 راروان شہ نیک نخت
 دی پلار راتہ نیک کردار
 نور نظر کمرہ شیخ جی پور
 تار تپار وارہ پتخانہ وود
 چہ صاحب گاتہ پہ ذوی
 یو تو رہیے شوہرا ہر
 بیغہ درنگ سکور پچال شو
 بیغہ سپیے پاتے حیران شہ
 کیسے بیخودہ وہ نیک نام
 پنخیں شغل پنخیں شور
 تھ خولریے بہرہ ورہ
 سکونت کرو منزل
 دتھنگلو نام پن نام

لایہ سپی بہ نشستہ وو
 پزمین یثی وریوز
 پہ خوه ککاه بی غیا کره
 دوئی به شان دز کوسار کره
 خوزوندی کے سیاوه
 کہ صبا و اوکھ بگاوه
 گو ره غوز کره نیک خعلت
 پخته شان رشتہ مکوم
 تار یک زرہ تما صفا کره
 رب ما کره جرعه شام
 منور پر شمس الدین کره

چاپیره تو خلقه وه
 دی خاموش به و سرکوز
 نور به وارده زره ما کره
 عجب شاتان به اواز کره
 ہمیشہ دستوری داوه
 تل پن کره د الله
 د شیخ جیل بوکت
 سپی په سه شه حرم
 رب خیل کره پما کره
 د شیخ جیل له پاک جام
 د شیخ جیل نظر مبین کره

مناقب علی و حضرت غوث المعظم
 شیخ صاحب
 قدس سره

د کتاب پہ ورق کشتا
 روشن مخه زرہ منیر
 پملک بان دیندار
 استاده به وه نیک دار

ہیہ ہم لیدیا
 د شیخ جیل ولی کبیر
 ہمیشہ و نماز گزار
 بل مدام به پہ پوتھائی

چه یو و شرح بعد از نماز
 عرض و کرده به دایستان
 شیخ صاحب قطب الاقطاب
 دوباره بیا هغه نیک مولا
 بنما قسم به کرد کار دے
 دخان حال رات و وایه
 زور حال و ر ته خبر
 چه در ته در ته اظهار
 چه در و و ی شیخ صاحب
 یا شیخ جی کامله پیر
 دسوا به عظیم جال کین
 که نظر باندر ستایش

یوسری و سر ته به نیاز
 چه ته شوکے پخیل خان
 و ته و سر ته جواب
 قسم کرده یاد و سر ته فریاد
 چه خبر به هو اسرار دے
 چه در شی لہ کوم خایه
 شیخ جی و و و یل ظاہر
 دخت کو شیخ دھار ایم
 بنه درنگ شہ تر غائب
 نظر کمره بدر مینر
 زورہ صورت لرم اسیرہ
 زربہ خلاص شہ دستگیر

پدنی اوپه عقب کین
 شمس الدین دوا منگیره

مناقب د حضرت غوث العظیم شیخ صاحب قدس سره
 بیسے نقل دی غریب
 د شیخ جی قطب زمان
 مخلوقات و رتہ ہر گورہ
 یو ملک دہ دبر صورت
 کمال خان و ددہ نوم
 مویشتے وہ ایم عقار
 شائستہ کشتی عجیب
 چه شہرت شہ پیمان
 لہ اظراف و راغلو زورہ
 چہ بی مال وہ ترجمہ زیات
 پدغم نامہ وہ دی موسوم
 دہ ترجمہ لره بسپار

2200

بِعالَمِ کَبَسِ وَه قَر کَنده
 بِي نَواده له اولاده
 دَشِيخِ جِي تَر ياکِ دره
 بِحاجتِ دَ پَسِر الو
 يوه مِياتِ ياکوزِياتِ
 لِيکِن دِي دَ صِيا تَوانِ
 دَشِيخِ جِي پَر بارِ جَمعه
 ده لِه دِير حِيالِ سُوالِ
 دِيوارِي دَشِيخِ صابِ
 چِه خَفِه شَمه پَ صُورَتِ
 يُو فِقرِ دَشِيخِ جِي حَالِ وِه
 مَسْتِي شايِي فِقرِ وِه
 لِه بِنوَه لِه کِمِه پُو خِتمِه
 زِه خُو شومِ تَر حَزِياتِ
 چِه يُو وارِي چِر تِه اَطْمَا
 دِي فِقرِ وِر تِه جَوابِ
 پَتَحْقِيقِ چِه سِر حِجَاتِه
 مَگر لُو سَاعَتِ اِي تَوانِه
 دَشِيخِ صابِ کُو شَمه تَهاتِه
 دَشِيخِ جِي وِلي دَسْتِگِرِه

خُو شِي نَه کِيده فَر زِي نَه
 کِه نُو رُو مِر وِه با مِر اَدِه
 پَتِلُو اَوِ سِر اَحِي دِ لِه
 وِر تِه دِي رَا غَلُو يار الو
 دِلتِه پَاتِي شَمه نِکِزَاتِ
 خَا موشِ بَه دَ چَانِ وِ
 مَخْلُوقَاتِ دِير وِ جَمعه
 بَر گَزِنِه رَا وِر تِه پَتَالِ
 چِر تِه دِه مَتَدِه عَجَابِ
 تَر حَزِياتِ شَمه مَتَدِه
 چِه پَه تِنِ وَا رِه اَخْلَاصِ وِه
 مُفَقًّا بَدِرِ صُيرِ وِه
 پَر اَشْتَانِ نِيکِ بَدِنِ
 يُو هُنَرِ کِمِه رَا بَر سِيرِ
 زِه صابِ تِه کِمِه حَالِ
 پَسِي دَ کِمِه پَشْتَابِ
 بِيابِه نَمُو مِ حِدَاتِه
 کِه تِيارِ تِه مِهَرِ بَانِ
 گِنْدِه بِيامُو مِ حِدَاتِه
 دَا خِصْلَتِ دَنِيلِ حَمِيرِ

تر صادق پخوانه کله

له حجره فده بیرون کثیر

که په شپه تېدراو

په حجره پوکه هم دم

چې شیخ جی شېرا بیرون

یعنی عرض ورته چل حال

چې خبر په دغه حال شه

په ورځ چې شتوال تیر

لا په نیمه شپه ولاړ شه

بملکه ادرید پنا هم دې

لکه لث ساعت شه تیر

ورته راغله دده پراگان

یوه بنج و به بل تر

یوونی ادرید په یو تنگ

په شان ورته قریب

په هر لوري خوه زریه

په شان بیت پر دیر

لمر بیت تشا قلوبت

دوشی بم ۱۹۱۱

۱۹۱۱

۱۹۱۱

۱۹۱۱

۱۹۱۱

کاپیس تر صادق کله

چې مسجد ته اوا نیتری

په وخت ته پطمبر ادر

مه ولادی سخته م

ورته عرض کرده په مضمون

په دم را وره یقال

ملک دیر په زره خوشحال

شپه تیاره راغله بر سیره

د شیخ جی تر حجره لاړ شه

منتظر د صبح دم دې

عجب کار شه و بر بر سیره

چې وده ویر عظیم پختان

ورته راغلو برابر

په ادرید په بل تنگ

چې به لاس دده غریب

پدوئی بانگ لکیده

چې فرزند په لزه خیره

ده ولادی بی رومه بوت

پرمین شته و ر بو ز

چه تریب وقت در صبا^عته
 چه فریاد او که دوی دور
 نخوه گاه دوازه پیران^عاشو
 شیخ صاحب عالی جناب
 هر یو بیل بیل نخوه گاه^عته
 پنهو هلو دخیل خان^عضو
 له حجر^ع نه رانیرون^عته
 تر صبا تر حد^ع تیر
 او بی^ع قطب^ع قطاب
 د سجد پلور پیون^عته
 پنهو هلو دخیل^ع سرشو
 له حجر^ع نه رانیرون^عته
 پنهو هلو دخیل^ع سرشو
 پیر نظر^ع چه کوه دستگیر
 فر اولید هغه خوان
 چه دلا^ع و خواریان
 چیو راست^ع به دوه پیران^عاشو
 پیره ویره شوه غالب
 مسوال تر نه و نه شریه
 شیخ صاحب ورته خیل^ع
 پیسه و وری صا^ع و له
 داپیرانگان چه تیرانگان^ع
 پیو یاد دوئی ترره مانید
 دوئی^ع نیم غوری فرزندان
 شک سر و هی نیم خان
 پنخته زوئی ور عطا که
 پیر بیخه داستا که
 داپیرانگان نیم پیران^عاشو
 پاک الله که پیراد
 او کیری واره رحمت
 ده خیل خای ته پهر
 چه دوزه و بی عالیشان
 پتلوار لاد و پیرانگان
 پیغه خوان پیغه ساعت
 کمره و کور و ته رحلت
 د کمره کور و ته رسان
 پامزاده شه پتخان
 د شیخ جی چه بره کت
 پیر خبش و کمر رحمت

1891
 Dr. ...
 ...

بنت زوی عطا کمره
 پنجا سره مشهوره
 دامگیر دے جناب
 ورثہ پورخ دشیخ جی تفرگورہ
 ختنے ختنے بہ خفہ زریگی
 پہ تلقین مشرف لہ محمدہ
 کدہ سترکی پغوات تاریکہ کاند
 کمالات دلا دو چند غنی لاکہ
 حلیم زرہ حلیم زبان شکریہ
 مخلوقات بہر مند پرنیک نظر کمرہ
 آدم ذات بہ تونہ ترنگ فائدہ نوری
 مریدان تر دیر کامل رہیدہ
 ختنے ہسے بجز بہ حق مجرب
 فقیرن دی بادشاہان در زمانہ
 ماچہ کمرے دہ وعدہ دستا دینے
 چاچہ کے کلاویں کوہ دستا جام

مشہورے پہ پنجا کمرہ
 پنجا سرہ پور نور و و
 خوند و القراب و و
 چہ عالم ورتہ را درومی دہر لورہ
 ختنے ختنے کہ زویر کے ورتہ پورہ
 ہنہ درنگ چہ تولد دیشہ لہ نور
 نورانی شفیقہ دتی پاس لہ کورہ
 پہ الطاف رحمانی ہمیشہ رورہ
 پویناے کلا کورہ خبرہ سپورہ
 آدم ذات و حیوانات مارو مورہ
 خبر زدہ کمرہ لہ پڑا کا لولہ سے توره
 مستقیم لکھ سندان الہ خیلہ زورہ
 چہ پرواٹے نکیدہ لہ بلہ لورہ
 مستحق لہ دنیا لہ شروشورہ
 خدایے ہم مکبرہ دا وعدہ پہ بلہ زورہ
 خدیوہ والری لہ شرمہ دینفورہ

کہ دلھیال دشیخ جی ہوں صوفیہ مکمرہ
 شمس الدین ہسے خد لہ کورہ

مناقب حضرت شیخ رحمتار غوث الاعظم قدسیہ سرہ

پسے رنگ مایہ ریلے
 یوسر وہ دولت مند ہ
 دکتاب پورق کشیلے
 بدولت ارجمند ہ

دیر زکده وہ رنجور
 طہیان دے دیے
 پہ نتر دیے ملک چہ دیر ہنیا
 دد خیل زخمت دیارہ
 لیکن جت فائدہ ہے اونٹوہ
 لا علاجہ طہیان نشو
 اتفاق وارو چجان کمر
 لہب رنج نہ غیر ہے
 لیکن یو خبرہ وا یو
 کہ دہ غورے ستہ گد
 چرخکہ نشو تر کوم
 دا ہلاک ستاد خاندی
 او کہ نہ ویہ قومت
 چہ دا وہ ویہ طہیانو
 تر رخصت والہ چجان تو
 رنجور پاتہ تر یکور شہ
 نا امید چہ پہ خان نشو
 حوالہ ہی کہ خیل خان
 یعنی خیل اقر باو
 دیش جی تر تاکہ درہ

ورک ددہ وہ دینخ نور
 خان تہ راوست پتو خیل
 طبابت بیے روزگار وہ
 دولت دیور کمرہ بسیارہ
 دزخمت دمدے ونشو
 پہ ارو با ند ستوما نشو
 ورتہ عرفی سے شان کمر
 چہ تر تو بہ کہ کور ہے
 دا لہ صر قہ درتہ نمایو
 پہ یو خطاب سہ کدود
 روح بہ ستاور سرہ دومی
 داد ستاد خان تاواندے
 گند ویہ دستا صحت
 پتھیل عقل حکیمانو
 دوس خیل کور وندہ رسا نشو
 پتروندوے سرنگو پرتہ
 پیارو با ند ستوما نشو
 شہ صاحب تہ ور روان
 دی راوختت مجسوباو
 دی پکت راورہ دلبرہ

No. 1991
 1991

ده پنچله بهم ک خیلو
 یاشنجی وئی کبیره
 چهلده زخمت زوغ شتم
 چرتنجی قطاب ک قطاب
 نور غوث و ما بسته کن
 وئی ز زخوره دا حاضر
 دی حیران پات غریبه
 طبیبان چه دانایان دو
 دوئی پخوا ورته ویکه
 چه پرستاد ک جهلاکت
 پیرنه پغریه دسته
 هائی د خدائی د پاروم
 داموزر خمدان خان دی
 شیخ جی حکیم زبان
 که د نسته وی و مرغلی
 بهم ما و ته ک را غلی
 ته دا غوثه ماسته که
 هغه وکیر پر تو کل
 هغه غوثه ماسته واره
 هغه خوان کیره تر خلق تیره

عرض و کیره پشیره لو
 کیره نظر تیا دست کیره
 سرتیر پایه فروغ شتم
 پیر نظر کیره باصواب
 کیره طلب دوا ره گدود
 پتخان باند زریند
 ورته پیش روز کار بچیه
 دانایان او حکیمان و
 دادوه خیره ششلی
 کئی خوریه هغه ساعت
 پیرولو و خیل سرته
 کدا غوث ماسته خورمه
 دا خمدان خان تا واند
 ورته وکیل پتخان
 په یقین کت خلیله
 په یقین کت را غلی
 سره زره و خوره گدود
 تو کل په لمر یدل
 سره دوا کیره بهمناره
 خیل صورت کیره بر کیره

شیخ صاحب و او ایس پونہ
 منتظر د کرم د شہ
 لکہ تیرشہ لڑ ساعت
 پد نہیات راغی شدت
 سرتریا یہ و امہ زک و شہ
 دے جاری لد جانہ
 لذ پری و تو تکرے

چہ صورتے پیر سیمار و و
 ہفتہ درنگ ہفتہ ساعت
 تخبش و ہا کمرہ زر صحت
 یا شیخ جی کاملہ پیرہ
 د غفلت پہ بد زحمت کین
 شوم بے صبرہ نا صبورہ
 کہ ستا پمارم و دے
 شمشاد کربہ ہم شگورہ

شمس الدین تہ پخیل در کین
 سر فراز کمرہ لہ مزدورہ

انما قب حفت غوث الاعظم شیخ زحما علیہ الرحمۃ
 یسے نقل دے شریف
 چم فقیر جمیل و نیل
 بدراز خیر دار کمر
 چم کشد ہم خما پیر دے
 خیر دارے پدا امان
 دادہ ہارہ دی عظیم
 سیم دے د ہلاکت
 عجیبہ کشیل لطیف
 پکتاب کین مالید بے
 خیر دارہ شیخ زحما کما
 مصفا بدہ منیر دے
 بل مرید ندے نیکار نہ
 پونیل دے خما سیم
 کہ بی وایم حقیق

دود و تہ جو کما
 دیم و نیادی پدا امان

لکه شاخک له دریا به ^{ع ۹}
 داد و سزا به له دریا به
 بنف دادی دزمه گوش کوز
 چه مرشد شترخکان
 عجیبه فصل دقادو
 چه خاتم منگول لاند
 له مغربه تر مشرقه
 چه زه کتله گوته کترو
 له مشرقه بی یوسیر
 به تحقیق سره ریشتری
 معلوم شتولد اساره
 تصرف دکل جهان
 دشیخ جی ترگوته لاند
 مقدمات غوث الزمانو
 یا شیخ جی غوث الزمان
 رامت په نیک نظر شه
 دغفلت په عظیم چاه کین
 پیمردید خلاصیوم
 شمس الدین دیرکنگاریم
 ویم غواره له رحمانه

له عظیم کوه ناپا ته
 درشم شاخک له حساب
 بزر بر سر دزمه هوش کوز
 بیسی ماته کوه گفتار
 چه و ما و ته ظاهر د
 تمام ملک د لاند ناند
 بیسی چار و سیم صادت
 بچیل خان باند پرتروم
 تر مغربه بی بل یوسیر
 په نظرم ظاهر تری
 تاته و الیم خبر داره
 بهم و جنود النساء
 به تحقیق و لاند باند
 منتی قطب دور ان و
 فریاد رس منین رساله
 اندیت نو کما ستوما
 سزنگون ییم بند یوانه
 اتوه نه لرم به لتانه

مناقب حضرت غوث الاعظم شترخکان
 ۳

ایسے نقل لیدے
 یوں لہ مریدانہ نو
 چہ رحلت و کرو حبت
 ناقراہ شہ پتخان
 پس لہ دہ دیر اقلاب
 یو عالم فافصل داناوہ
 لہ بیعت و کما سوال
 چہ رشید شہر حکما
 وبقا تہ پد سرعت
 مضرب یی عمحال
 پریشانہ یئم حکیران
 چہ دہل و یی خدمت
 چہ پورنام شی کمال
 اوکہ نہ زم زہ بل تہ
 دی عالم و رفتہ جواب
 چہ باک فشتہ پداکار
 بارگورہ لوئی و بی
 لہ ہفتہ پیوندہ سررہ سکا
 خود بہ تاوتہ اسرار
 شیخ عبد... بہ دپخان

کتاب پورق کتیل
 دیشیح جی دیشو خاصانو
 وبقا تہ عمالت
 پریشانہ شہ حکیران
 لہ اندوہ سرہ کباب
 پر حکیرکار اہل تقواوہ
 مضرب دی عمحال
 لدنی اوکرو رفتار
 لہ فان و کہ رحلت
 چہ م بند ی پکمال
 سراتہ وہ واپہ تہ خوانہ
 بار و اخلم پصورت
 دفعہ شی عمال اشکال
 ہمیشہ اوسم دلہ
 ہسے ورکہ باصواب
 کوہ بل و تہ رفتار
 چہ مشہور وی جلیل
 پہ پیوندہ خاطرہ کمرہ
 لہ درازوشی اطہبار
 ورتہ و سپاری حیان

1921
 1921
 1921

تره قتی تیرنه مومن
 یابه منع که تاخوان
 خود یو کاره معلوم
 خلاص به شه لافطرا به
 یگفته ددی عالم
 دکواته ولی عیان و
 له بنوعی پیوند و کوه
 لیکن د شیخ فایده نشو
 له هغه نه پر خست شه
 چه مند و همای د لذات
 په مجلس شه داخل
 فایده مند بر الفی د لته
 یعنی لاره عبد الله ته
 په هیچ کتاب فایده نشو
 تا قراره گشته پورته
 ناگهبا په یو کتاب
 یعنی ده و ته لایه و ته
 چینه دوه غر و پلاس و و
 یو په لو لاس نیویله
 به عصب کنی پلوی قهر

په کد مت کنی بی درومی
 له بنوعی نه مهربانه
 پیر به ستا خاطر مفهوم شی
 خوبه و بی لینه کتاب
 دی ده ته شو عازم
 عبد الله حاجی پخوان و و
 د خیل نه ما پیر خرسند و کوه
 تره قتی د سره ه و نشو
 الله در ته په سرعت شه
 نیک کرداره نیک صفاته
 دامنگیری شه به قیل
 بیاروان شه و بل ته
 د هغه و بی درگاه ته
 د خالی بی دمه نشو
 دی غایب ز عالتو معلوم لورته
 شیخ صاحب شه و ز نماک
 پیر ظاهری د دستورشه
 لو بی بشیانه به قیاس و و
 بل په بل لاس نیویله
 و ته دوه و بی پلوی

چه به یو غره عبد الله
 الله داد پدا ابل باله
 بیغه جوان بیس و بیلی
 چه طاقت نم د جواب
 هرگز نه سراته پیر به
 شیخ صاحب ولی بخیمله
 شش سر شمول باو اید
 نو کیشتر ل داغرونه
 ناقاره شش پشان
 پس له ده دیر اضطرار
 بیاغوه زونه دده دوام
 زریه قره تپلو اکمه
 وی درومه رفتار کمه
 پرخواله چه درو بی
 دمیغه مرید بی کل
 واکمه قطعه شش پشان
 له هغه چه محبت شش
 کله کله به پیر حال
 واوره خوشتر کی برادره
 د شیخ صاحب چه دامنگیر شش

لند تخت کرم پتیه
 دینر سریر کرم لاند بان
 پکتاب کهن مالیه لی
 د شیخ جی عالی جناب
 تاته وایم طالب
 د اجواب کمره صاحب ده
 عالمان دوئی دکتابه
 چه بیثانه زبون وونه
 پریشانه شه حیران
 د اندوه زهره کباب
 شیخ جی وه نیول همفایه
 بیایدونداستوار کمه
 کمری ته م نشاندان
 ستار رضا که فائده موی
 محبت د زهره خیل
 له هغه شش روتی گردان
 په توبه تر نه تائب شش
 دمستی سراته پیمان
 داخیره ده ظا حیره
 بند لیوان د حقیر شش

1991/12/1

بیام تر بل خواته دروم
فانده مندبه نشه چرته
ناگامی بی مدام
داد هر وی غیرت
چنه دده خومه قوت
شیخ جی صاحب علمت
خبر دار شه مریده
یا الله ته رحیم

پیشما به دیره موئی
له دی و گزری بر صرته
پیشمان به ی مدام
یاره شسته فی الحقیقت
نیمه قدری همت
پدا دیر کانه غیرت
بیرته فخره تر بعیده
ته رحیم او بهم کریم

شمس الدین الیه مدام
للا حین جریه شام

د شیخ جی لپاک دره
د شیخ جی پیا
مست م ته بونیه تر قایه

فضل پنا بانه ده بی شد
مستالوله کوالدینا شه
ته چه مشفق وین د دنیا ملک مالا
پیسے رنگ غناده رب تاقته در کرم
شمار صناعتیه د زرگونود لکونو
نفعه به بی نشانه فرطه شیخ نو لثانه
توان لیمه نشسته چه صناعت کل مهموم
چتره شیروبی چکسین شته مولا شته
مرد محروم دروم سائل متاله دره
مستالوله کوالدینا شه

خدای چه مکر که یی تعلقین له مجده
نمله مشرف دی ته په نکر له احمده
داغناد و امیره وه بشکه له احمده
خوش و ته په خوار و په بی نواده پیشمره
دیرد بپر مند کمره به حساب به عدده
نرره دستا عالی وه له کینه له حسده
ملکم کبر و انسانات له هو دورا مویره
موم به ده یاران و خوشو صا شته
پیسے چه تل بونی د دستا شته
مستالوله کوالدینا شه

مناقب بیل و حضرت غوث الاعظم قطب عالم
حضرت شیخ صاحب قدر کسره

بکتاب کتبی دی حاضر	بسی نقل دے نادی
تلوچ کہ پہ اخلاص و	یومیر د شیخ صاحب خاص
دی و حج کہ مظهر ب شاه	د شیخ صاحب اد نطلب شاه
کئی دیرو و شفقت	شیخ صاحب نہ کہ رحمت
بیاب عرفا کہ له حضرت	پس له لڑه تو مدت
پما باندر رحمت کما	چه حاج و تله رحمت که
بغه و کمره دئی رحمت	شیخ صاحب په شفقت
بسی وه و میل مومین	لنرم ده و تله پمینه
که در پیش شی دشواری الیه	چه ته حی د حج پلا ر
تہ تخم یادہ نامہ کمره	تہ فریاد و اشغاف شه کمره
پہر طاقای به دستایار شرم	زه به تا تہ مدر کار شرم
دے پلار د انقبایان شه	اخرش چه دی روان شه
پشماره اوہ کسان	در سره جمع یاران
پہمشن دده پشان وو	چه و حج و تله روان وو
رواقص و کمره حصار	دوئی پلار د قندھار
بغیر فاروق شفیق	چه بر و و ایی پھدیق
داتوبہ بی زمان کمره	دوئی توبہ ترنه چانکمره

مرد
ب

روافض بد که چاره
بوی ده نوه پلاهن و
گره یی زیره دده کله
بیانی بی چه گرفتار کم

دیشی بی بیغ مزیدوه

خواره وه به تر سره
یعنی لاندی پرورکه

دیشی حی قول شه ریاد
چه کما راوه رسیتره

روافض شرمه وینه
دزفرا دی یچی له

پقدرت دپاک سجان
چاوی پرتی دی داکسان

المرض دوی کمر جبال
قصیه ددوی دجان

دوباره بیایه یوشهر
روافض وارده کم گیر

کره ودوی و ته اختیار ده
روافض بی قیاس و و
نالایق داپسندده له
پد غم کنس ای اخته کره
چه لمده لریه بعینه ووه

روافض و کرد بهتره
نیم نیرمه یی نسکور که

پتر داشته یفر یا
پدا حال تخا خبر یتره

تخا زیره کله وینه
وکره ده دزیره پخله

مخلیق شورافضیان
تخی شرم شی ناتوان

خلاص تر دوی کره لم یلذیل
پیشمه وه په بیایان

ته ویشو بچه کر
په ژوبنی دستر زیره

یعنی سبب پرویلو
 بیا آخر پیش مول شو
 دیشخ بی خرید ای روز
 چه کاکا تمام دستگیره
 چه لری آفته خلاص شوم
 یکدست دپاک الله
 بیغوشه پر میربان
 له بیغوشه روان شه
 په مکه بنس لوی ویل ووه
 د تلغین ولایت
 د بی خرید ورته ویل
 چه جلب م د اختیار
 یعنی نرکه م د پیوند
 فراغت م دی مند ل
 دوباره بیارته ویل
 دستاقت قدر اختیار
 ده وی تیر تر سر و مال نیم

No 1991

دومی انکار به شر کو لو
 پیغه دستور مال شو
 بیانته یاد و کړه پزیره
 را ممد نشه خما پیره
 و مطلب و ته رفاص شم
 زره شه خه و نه یک خواه
 خلاصه دومی کړه لاندان
 بیگت الله و ته رسا شو
 چه مشهور د میر حلی ووه
 ورته او کړه اشارت
 بکس شان و کړه نیکل
 د بی ویل ک پلاس قرار
 په بل پیوند نیم فرسند
 نیغه خای م دی پند ل
 بیس و ویل حلی
 ورته دیک وایه انبار
 په اختیار ورته دا حال نیم

که من ایمن دین کم ز سر
 بینه واره تر قر با نشه
 نور عیون ولی پخبله
 نشا باش شایسته پیاشته
 دام تمام دعا دریا نو
 له میکی ز پخت شسته
 هلیته بهم ولی ز گوروه
 بینه و قه نیک بین
 ده بینه و قه بهم جواب
 چه اختیار تخما خیل ندی
 له بینه چه رار و انشه
 دیشج حی تیره دره
 ملاقات سر و نشو
 شیخ حب تر بوختنه
 چه بیان دین و ایه
 دیکه و یک الله
 چه تاته دلائل کم

که نور مال دے که م سکر
 خوشتر یی تخما جانان شسته
 درته وه وی صاب دله
 په اختیار و نشا باش لاشه
 دعارف و یسه شان وه
 دے و شام ته په رحلت کشته
 نیک کرداره نیک گفتار وه
 اشارت که د تلغین
 یسه و ر که با صواب
 زمه م بل ته ما سئل ندی
 دے عازم و خیل مکان شسته
 دے خوشحال را غی دلبره
 پدیده خاطر شسته
 دسفر و کوه نیک تنه
 خچیک احوال راقه او نسما په
 بهم د شام ولی نیک راه
 د تلغین دے اشارت که

داسمال پکار نظر

دے مہدیہ التماس
حال آہول تاتہ معلوم

چم تیر شوہم پسر دی

تا صاحب قہ ذالجلال

یا شیخ بی ولی اللہ

مدگار حما عاجز نشہ

نفس شیطانم دشمنان د

کہ مددیم دستاملوی

شمس الزما دستا پد رکین

بی توایم : عالی جاہ

نامت یم نیرہ ستوری دوشمن دلاستہ

ظہر ما زرعہ پسترو پیر تو قمر کو س تہ

پروتختہ عاجز ہم د غفلت پتور تہ کین

لورد گورہ تہمہ فطرت تورا سہ

دیرد بہر مند کرد نظر و پاکو سترو

دستاد پاک نظر کرم یو بندہ

نوم دستار الپو چہ نمیب دستا صاحب

بے مختورن شتم پشتوت دکما ہونو

بارے نکمہ
ورتہ عرض کمرہ
دو شیلو جاہ
کہ قلیل دی
ظاہر کرے
اویسے فنا
ایے پشت
لریے باب
تربہ خلاص

الاساد مد
تہم او باب
خونہم دزر
شکت شکوہ
ماہیم بہر مند
بونیجات
لالیم لریہوا

تاتہ در تالی ختم تہم

February 1991

مناقِبِ بِلِّ دِ حَضْرَتِ غوثِ الفِطْمِ شَيْخِ الشَّيْخِ شَيْخِ خَمَّكَارِ قَدَسِرِه

بے نقل لیدی	عجیبہ پکتاب و کشت
یو فک چہ او سے وہ	بے نہ چہ پردی سے وہ
د شیخ جی دید تہ جات	وی را غلی مہر بانہ
چہ از جہ خوار خستہ تہ	پس جڈنہ خفتہ بر سیر
لکہ لیر ساعت شوقیر	شیخ صاحب تہ بر سیر
ویا وہ نیو لاس	ویش د باقیاس
وی چہ پتلوار درومہ	تہ دکور پلور لغومہ
بغہ جوان پم ہنومہ وخت	را روانہ تہ یک بخت
پتلوار پتلوار ترکورہ	پوری دی درانی و رومہ
چہ داخل تہ پیل کورہ	دہ وہ مال رو پغورہ فوز
سنبال کمرہ سیا تہ	پاتے شوی تر پغورہ وہ
دہ گہے تہ غویا	وامرہ پنہہ وو پم یو مکان
بغہ خان لیو پورہ خان	چہ د لوگے وہ سے بند

۱۶
پسند گندہ دمر سود
February 1971
N.C.

یعنی خوه دسیلاب
 چه ورود به باستان شه
 بهینه خانی مال حصار وو
 چه بی وراثتوای و در
 پیرتو مال خبستن بارانگه
 که دی نوی وراغی
 کل اهلک په توفان وو
 د شیخ جی سوند
 پصاحب یعنی خاص
 یا شیخ جی مطلب الا قطاب
 که غفلت سلابیم وری
 و مطلبت شیر شرم
 زه به تمه رگر و م

پرو رود کیه د آب
 بهینه خانی به جویر توفان شه
 دامدو د شیخ زحاکز و
 مال به مرا و ستو تر کوزه
 دده مال ته په اما کمره
 مال بی نوی سلاست
 بطون با دو باران وو
 و کشاکش شه فاند مند
 دانگیر بی په اخلان وو
 عالی جا ه فیض مای
 ماد با سه ل سیلاب
 مد عام ده نایاب
 له اندوه سرهما کتاب

شمس الدین د دامگیر شیم
 یا ویی عالی جناب

مناقب بل و حضرت غوث الاعظم شیخ صاحب
 کتب رنگ نقل را غیل

پرفهیر گادا هل تقوا وه
 یو فاضل عالم دانا وه

1991

دشتی بی دیدن ته جانہ دی راغلی مہر با تہ
 بہم لہ لرئی وہ راغلی دہ ٹی وصف اوریدی لی
 شیخ صاحب بہ امامت کمرہ دہ نمونج دجماعت کمرہ
 یعنی ویراند بہ امام دئی پخان وہ نیک فرجام
 پکڑ مت کنن چہ دحق وہ دوامہ پیشہ قیلہ شتقوی
 پیر سبب دشتق دلبرہ مکروہ والی تیرا پسرہ
 پیر نماظ کنن یوہ طورہ تیر صادرہ شتوہ بالغورہ
 دئی عالم صاحب کمال چہ لدہ اولیہ دا حال
 بخاطر کنن ددہ تیر شتہ خطرات ورتہ براسیر شتہ
 چہ مکروہ کہ پیر شتہ شتہ فائدہ ٹی پلیدہ کنن
 تیتے نوم یکمان تللی چائی حال اندر لیڈ ایلی
 چہ مکروہ تیر صادرتی لہ ولی کلہ شتا شترائی
 چہ مانع شتہ لنماخہ شیخ جی لہ دیرہ نیانہ
 زرشخ کمرہ فاضلہ تہ وہ فہ عالم عامل تہ
 بیسی دہ و تہ گفتار کمرہ دہ خان عجز ورتہ الطہار کمرہ

ہے نمونج کوم دیند ارگہ

پیر سبب دشتق ایار

دانش پکار نظر
دے مریدہ التماس
حالم لول تاقہ معلوم

چم تیر شوم پسر دی

تا صاحب تہ ذالجلال

یا شیخ بی ولی اللہ

مدار حارحما عاجز نشہ

نفس شیطانم دشمنانم

کہ مددیم دستاملوی

شمس الدین دستا پدا کین
بے تو ایم : عالیجاہ

نامت یم نیرہ لستری و دشمن و لاس پسر
دردنہ ما زرہ پسترو پر تو قعر کوس تہ

پروت خفتہ عاجز نم و غفلت پتورہ تہ کین

لورد کورہ حمہ فخرت شورا سیر

دیرد پیر مند کرم پنظر و پاکو سترکو

دستاد پاک نظر کرم یو بندہ تہ

نوم دستار پاکو چہ نمیب دستا صاحب

بارے نکمہ دوی مکر
ورثہ عرض کمرہ باقیاس
دو شیلو حاجت کوم دوی
کہ قلیل دوی کہ اکسروی
ظاہر کرب دوی کلا حال
اویسے فنافی اللہ
ایے پشت پنا ہ
لریے بائے م لاریے
تیرہ خلاص شتم عالیجاہ

الاس مدد و کمرہ ای دیر مشورہ

تہم او بائے یا شیخ بی

خونم ذرہ کہ پنظر سیرہ منیرہ

شکت شوہام لکر کہ لرضم

ماہم پیر مند کمرہ دوی

بونیجات م بہ شہ بودہ لرحم

لالرم لرحموات شوم فصل الکمر

تاتہ در علی فتح تہ مندہ نیم لہ قفرہ

بے مختوزن شتم پشت و کتابو نو

1991

مناقِبِ بَلَدِ حَضْرَتِ غوثِ الفِطْمِیِّ شَیْخِ المَشَاحِجِ شَیْخِ خَتمِ کَافِرِ دَستِره

بیسے نقل لیدے	عجیبہ پکتاب و کتب
یو فک چہ او سے وہ	بیسے نہ چہ پردی سے وہ
د شیخ جی دید قہ جاتے	وی را غلی مہر بانہ
چہ لہ جوہ خوار خستہ تہ	پس جہ نہ خفتہ بر سیر
لکہ لیر ساعت شوتیر	شیخ صاحب شہ بر سیر
ویا وہ نیو لاس	ویش د باقیاس
وی چہ پیلوار درومہ	تہ دکور پلوار لغومہ
بہنہ جوان پم ہنہ وخت	راروانہ شہ یک بخت
پیلوار پیلوار تر کورہ	پوری دی درانی و رومہ
چہ داخل شہ پچیل کورہ	دہ وہ مال رو پغورہ نور
سنبال کورہ بیجا نورہ	پاتے شوی تر پغورہ وہ
دہ گہے نبرہ عویا	وامرہ پنہا وو پم یو مکان
بہنہ خان لیو پورہ خان	چہ د لوگے وہ سے بند

۱۶
پسند گذرہ دمر سودم
۱۹۶۱
۱۹۶۱

یعنی خوزه د سیلاب
 چه ورود به باستان شه
 بهغه خای مال حصار وو
 چه بی وراستوای ورتوه
 پرتو ل خبستن بارانگه
 که دی نوی وراغلی
 کل بولاک په توفان وو
 د شیخ جی سئو مند
 پصاحب یقین خاص
 یا شیخ جی مطلب الا قطار
 که غفلت سلاب بیم وری
 و مطلبت شیر شرم
 زه به خمر گرگروا ورم

پرو رود کیمه د آب
 بهغه خای به جویر توفان شه
 دامد د شیخ زحاکان ووه
 مال یه مرا و ستو تر کوزه
 دده مال ته په اما کمه
 مال بی نوی سلاستلی
 بطون با دو باران وو
 ورتو شکار شه فاند مند
 دامگیر بی په اخلص ووه
 عالی جا ه فیض مایه
 ما و باسه له سیلاب
 مدعام ده نایاب
 له اندوه سرهما کتاب

شمس الدین و دامگیر شیم
 یا و بی عالی جناب

مناقب بل و حضرت غوث الاعظم شیخ صاحب

پکتاب کین مالیده یه
 پرهنیر گارا اهل تقوا وه

کسے رنگ نقل را غلی

یو فاضل عالم دانا وه

1991

دشتیجی دیدن ته جانہ دی راغلی مہر با تہ
 بہم لہ لری وہ راغلی دہ ٹی وصف اور دلی
 شیخ صاحب بہ امامت کمرہ دہ نمونہ و جماعت کمرہ
 یعنی و براند بہ امام دی پخان وہ نیک فرجام
 پختہ مت کین چہ و حق وہ دوامہ پشیہ تمیلہ شتوی
 بہ سبب دشتی دلبرہ مکروہ والی تیرا پسرہ
 بہ نماز کین یوہ طورہ ترصادرہ شتوہ بالغورا
 دی عالم صاحب کمال چہ لدہ اولیہ و احوال
 بخاطر کین ددہ تیرتہ خطرات ورتہ براسیرتہ
 چہ مکروہ کہ بہ نختہ کتہ شہ فائدہ ٹی پلیدہ کین
 تہ توہ پچمان تلتی چائے حال ندی لیدہ ای
 چہ مکروہ ترصادر تری لہ ولی کلہ شا تیرے
 چہ مانع شہ لنامہ شیخ جی لہ دیرہ نیانہ
 زرتیخ کمرہ فاضلہ وہ فہ عالم عامل تہ
 پشمی دہ و تہ گفتار کمرہ دہ خان عجز ورتہ الطہار کمرہ

ہے نمونہ کوم دیند ارگہ

پہ سبب دشتی ایار

بیسے لدی نہ پیل شان
چہ ادا دینماخ و کرام
خطر عالم واکما
لائی نریات شہ اعتقاد
یا شیخ جی نظر کیمیا
دعفلت پیار تود
دستادرم دنیوی
یا شیخ جی دستا پدرب

نہ تو انیترم پہ بل شان
مکروہ واپے پکین نکرم
لہ نہرہ وختلہ لارہ
ماضاد شہ خاطر شاد
یونظر وکرمہ پیمہ
تاریک نہرہ م کہ رنہ
داضیکر نیم رشتیا
شمس الدین کیم بیہ نوا

مناقب حضرت غوث الاعظم شیخ کارصا

مناقبم دیندی
دیش جی یومریدست
دیکے پلاری جانہ
پامند شہ دپلاس
دی پہ ہر تقدیر امید
دی یرید سے وسیلے

بیسے رنگ پکتاب کتبی
مسمی حاجی سرست اوہ
دی لہ تلو شولور شومانہ
پامرضاشہ و مردوچا
ورستویات شولا چارہ
پکتاب کبن مالیدے
زہ شوم پالی پوچا سما

قافلہ چہ لا لامہ
16th
1921

چہ لہ نہ فریفت شوم
 سر پہ نشو بانند بست
 چہ لہ خوبہ شوم بیدار
 چہ پس لما تلیلی
 زہ پز ز کین شوم خیران
 داغبار ارحی کہ کومہ
 چہ شردی راتہ قبارشہ
 نور پتر گو تر خیر شوم
 یا شرم سوغہ قافلہ وہ
 تسلیم حاصلہ شولہ
 سگ یقین شہادشہ
 بحقیقہ چہ تیج حب
 بقدرت ذرا الجلال
 یا تیج ہی خوف اعظم
 سادہ درین روزار کین

پہنہ مکان خفہ شوم
 و ہر استوپا تے و مکہ گوشت
 و راستو ما و لید غیار
 داغبار چہ شکار یدایے
 چہ نوہ لمانہ پس انسان
 چہ چار ندہ معلو مہ
 دیر عالم راتہ اطہار شہ
 پہ احوال خہ خبر شوم
 چہ لاسرہ داملہ وہ
 چہ م ولیدہ پکیلہ
 چہ دا حال راتہ نماشہ
 تہ دیہ خایہ عجا شہ
 رہ سوئیے یمر فی الحال
 متقی قطب عالم
 خستہ بہت تیم دک لہ
 زہم خوئیے لہ اسمہ

۱۸
 ۱۹۲۱
 کہ فریاد و ناتمہ ذکر

پغریا د سزا و سستی اندیت شو کما هم

شمس الدین د پ ستا پد کت
امید و ارا دی له کرم

مناقب د حضرت غوث الاعظم شیخ کلا حصا

بے نقل مشهور دی

یوسمای و ه خاص یقین

و ه په اصل اتمان خیل

په شیخ یقین خاص و

پو بیله اقامت و ه

په بیله کین دده کوره

نور تربتون و ه دده دیر

له هغوسره ی فتنه شوه

جنگ بدلای کرم اختیار

ده کما زو بل کمر بسیا

آخر تنگ شو تر حد تیر

بیم زو بل پ صورت کمره

لا علاج بیم ناچار شه

دوی دقتل و غرم

پ کتاب کین فده کوره

دیر کامیل نمروده زمین

دیر خوشبونی لکه نیل

دامگیری په اخلاص و

دیر بشانده ی دولت و

خپل دولت و روپرا و روه

زوره و روه تر حد تیر

ورته پسته اندیشه شوه

ورک د دوی شه تر منجه سا

وکمه ده چه کار و سارا

ویله دوی و ه تر حد تیر

ورته پیش مشقت کمره

دی پکورا ننه حصار شه

تر چا پیر شو پدیر غرم

1861/1971

دی که کوره له اولاده
 لکه از تشنه شو تیر چه
 ورته بی و کما دا فرمان
 دایوه بنه تته واخله
 زیه تته مال دپیر شده
 هم دکور هم فرزندان
 هغه جوان پدیر ادب
 دشمنان م ترحد دیر
 جار چاپیره دی پدیر
 یا شیخ جی مر شده پیر
 شیخ صاحب بار دیگر
 چه تته روه زه لکوره
 یا شیخ زنده مکره پتله کین
 بنه جوان پدیر تلوار
 چه یو بکس را واخله
 پتلوار رازه چه درو
^{No}
 شیخ صاحب م سردار

بنه یون و و نامراده
 شیخ صاحب نشه و سیره
 نشه پدیر است روان
 زیاتیه مال د دنیا ماخله
 ته له ی خایه زر لشرده
 کوره د خان سره روان
 بیسه سوال و کما عجب
 گل مانه دی جا پیر
 زه به خرنگ شمشیر
 بیسه شان یمر زه اسیر
 ورته وه وئیل مکره
 دستاره یو نخور ره
 دستامل یو پیر یله کین
 انبلی تته کما گفتار
 باقی مال د دنیا ماخله
 له دشمن لار میامو
 دی ملگره م پلاردی

بیغہ خوان پیسے و نیلے
 چه صاحب م شہ دور اند
 پیسے تلو پریشا نہ
 چه دی ورونہ وارہ پورے
 موڑ بہ ترنگ بیرون شو
 چه نثر دی شہ بیغہ ورتہ
 نیم پغور می آوانہ
 چه چندری شوی راتہ لریے
 شور و ان بیغہ ساعت
 لکہ لٹر لارو بعید
 یعنی غیب شہ لظہرہ
 ناگہانہ م نظر
 بیغہ خانی م سکونت کمرہ
 لیکن ویرا م وہ دیرہ
 چه بہ دلقتہ ما دشمن
 موڑ بہ وارہ گرفتار کہ
 چه صبر نہا شکارہ نشوہ

1761/1762

پکتاب کین مالیدی
 موڑ وور ستود غم لاند
 ووہر گورہ ہرا ساند
 ہم چندری وری باند سوز
 لہ دشمنہ بہ مامون نشو
 بیغہ ورتہ راتہ بیرتہ
 د چندرو وہ لید و ساز
 و می نہ لید لشکرے
 تیلوار اوپہ سرعت
 شیخ صاحب شہ لاپدیک
 بیاجیران شہ منتظرہ
 یوز سگال شہ بہا بہ
 لٹر آرام د صورت کہ
 تر حساب ترختہ تیرہ
 طاہر وینے مہر بہن
 یابہ موڑ وایہ کتہ کہ
 پکچمان باندی خوشہ شوہ

تا مل چه م ذریه که
 راشکاره چیه اشجار شو
 دقصور ملک وطن و
 بم دوست بم یار و
 دیر چه زه شوم خوشحال
 دیم خلاص شوم اولاد
 له دیلی بم یار و تیل
 شیخ جیم مدد کار دی
 هنج و سواس مگر اولاد
 آخیش دیار تر کوراه
 ملاقات سر و شنه
 هلیته پانی شو خورخت
 قول زخمونه بی شور و خ
 چه لکوره بی وداع وه
 کیوتیل پد شمان وه
 پنغه یار دده پمراه شنه
 پنغه مال مطلع کل
 ۱۹۹۱

دیرم ذریه و که
 دقصور و راته اطهار شه
 پکن دوست تخانجن و
 پیر حاجت م مدد کار وه
 دلاسه م کمره عیال
 چه مرا و تسم له کور
 وقصورته رسیدلی
 بقصورت کین شماد دی
 وایه خلاص شوله فساد
 دی خوشحال و مرغی روره
 پدیدن خاطر شه
 چه دی روع شولو کخته
 روع صورت شه با فرغ
 و نه پات مال مطلع وه
 دومی ویشله پیل خاله
 پمد دده کپ خواه شه
 بیاپلاس مراعی حاصل
 شیخ ضایع نشه عمارت

۷

یا شیخ جی قطب مداره
 ای دیر مرید غمخواره
 نفس شیطان کیم بندے کمرے
 بندہ بند کن استوار
 شیخ مخلص ہم خنے فتنے
 پیر میشان کیم ناقہ سوار
 مالکے بندے آزاد کرے
 رامدیشے مرد کاره

ستاره فضل فیض رسانده
 شمس الدین کیم امیدواره

مناقب بل د حضرت غوث الاعظم قدس

راشه واوره حجابا	تاقه وایم مہربانہ
د شیخ جی ہم بخت	کہ ورد کہ طاعت شہ
چہ لہ حاصل کیدہ	دا پداسب کیدہ
چہ الحمام بہ دہ تہ وہ	نور حلقہ بہ کار دودہ شہ
یا حکم دمردانو	وشہ نداد عارفانو
دہ تہ وشہ تمام یارہ	دہ پیغہ کیم دیندارہ
پکتاب کن مالیدی لی	تیسرے شان عجیب کتلی
چہ یو وقت کیو مدت	د شیخ جی شو بخت
مجت دودہ ظاہر شہ	ودی کلر و تہ باہر شہ
دخترک پمک تمام	سبے امر کہ نیک نام

Set
 Due on 1921

چہ پر پو پسر و کور

چی فخر عند اللہ کرم

پہ پر شان چہ فی کثری

زہ بہ تا سو کل ارفی کرم

دستخیز حکم جاری دہ

ورقہ کیشولہ دووی غارہ

دریش خلوت پشویا

صروح حلالید

دستخیز چو حالہ

یو عالم وہ نیک کردار

پجا طہ باند تیر شو

چہ نہ چہ دارم وی

ہفتہ شبہ اودہ پشو

چہ اتہ کہہ پشمارو

در سر وہ دستخیز ناست

داعالم چہ ورشکارہ

۱۹۲۱

پہ پر پو پسر و کور

یو غوا یہ را کا نوئی پور

قصیق د اللہ کرم

پقیمت ی خوشحال تیری

خپل قیمت بہ در عطا کرم

گردان کش تر لا چاری دہ

پہر ضا شتو نیمہ وامہ

پاریات ترخو چندان

فقرا دہ جوہ کمال

کونریات مت پکالوہ

وہ بشیانہ پر ہنر کمار

خطرات و مرتہ بریشو

پہ اولس تر خرید کرم موی

ورشکارہ درتہ قوم شہ

نورانی پشہ الوامر وہ

دمو کے پہ بندگی راست

دی ددوئی پہ نندارہ

پہ پر پو پسر و کور

As actually counted

Balance

Issues

Total

Receipts

Balance on 1st April

Month and Year

چہ داپتیرے فلانی
 دیے عالم وترکہ جواب کرم
 تھانستہ معرفت
 شیخ نبی وہ و خبردار
 دایو کناست چہ بلند جاہ
 دا اوہ چہ نور عیالہ بی
 تھہ پشخان چہ صدقات کرم
 کرم ددوی پہ اذنگور
 پخیل فکر پہ اختیار
 چہ عالم ویش تہ لہ جوہ
 یغراقی اوجہ قلی
 ور معلوم شو حقیقت
 خالی ندیے تحقیق
 مادہ کاه وی دودہ لالہ
 شیخ صاحب تہ کرم
 شیخ صاحب پر حکم و کرم
 یعنی زخم دوری الحال

پر دشتہ اگا سے
 دا جواب با صواب کرم
 چہ دا قولک دیے نیک صورت
 خبر و اہل پہ شہ اسرار شہ
 دغہ فوج نیے اللہ دی
 دا ہمہ وائہ نیان دی
 صدقات یا خیرات کرم
 پیرزہ مہ درونہ نور ہ
 زہ مگر نکرما تہ کار
 زہائی لہ اشو بہ
 پگر یوان تے قہ خدیے
 دشیخ نبی کار حکمت
 بلا کذبہ پہ تصدیق
 چہ قربی وی لہ مالہ
 چہ قربی وی ہم نادریے
 پستکیرت خاطر شہ کرم
 تصدیق دز الجلال شہ

ہم پدغم مدت جانہ
 اشتیاق محبت زور شدہ
 وختن لہ محبت
 خاصہ در ب دیارہ
 زبکہ کہے وولہ جوشہ
 لکہ دیک بہ جوشیلو
 ناگھالہ کیوہ سوہیک
 بکومت د شیخ صاحب
 پم شیخ جی ورتہ حضور
 استغراق ورباندر شدہ
 ددہ اس چہ عراقی وہ
 خرید وہ دیے ارمان
 پطریقہ مجز و نیاز
 چہ شیخ جی تہی حضور کہ
 امر وکہ عالی نشان
 یو خوشنہ عالمالو
 عرض وکرہ سے نشان
 چہ دا آس لری قیمت
 فرخول ٹی نفع مند دی

۱۱
 یوہ ورتہ پم شیخ جی خواہ
 بل و عشق نیرہ اور شدہ
 تاتہ والیمر نیک خفلیت
 د شپیتہ غواہ دیندارہ
 ہم لہ جوشہ لہ خرو شدہ
 دیے لہ در دہ پیشہ لو
 شاہ باز خان امیر نیک خویہ
 دی حافر شاہ عجائب
 یو تاشیرا پدہ نظر ہر شدہ
 دیے ترس و مالہ تیر شدہ
 نہ تر کی نہ ابلاقی وہ
 چہ ہزار دو پیہ عیان
 کہہ وہ نظرو تہ سائرا
 پہ نظر شیخ جی پیر نور کہ
 کہیے زبکہ دارمان
 ہفتہ در رنگ چہ ظہان دو
 پہ در بار د عالی نشان
 زر رو پیہ فی الحقیقت
 فقیرانوتہ سود مند دی

شیخ صاحب ترا عرض کرم
 هم پریندی د جواب
 چه تخلیق م غنی رت
 هرگز ندی پیدا کرم
 زه وریشم دیرخان
 به صبح به ششم شمار
 زجه کمال دد به بود
 زجه زرا کرمی د افس
 شهباز خان امیر خیمه
 قریشی و او غویانو
 شوی پنج و رت دیر
 بقدرت د غنی رت
 د شیخ صاحب تر خنده
 چه ل لاسه می دیک مات
 بنه شخص زهر دیر
 شهباز خان و کرکیز خان
 د خیل یار د زهره دیاره
 بهم شیخ جی بنه سات
 رانسه و کوره پد دید

دغه قول می قبول نه کرم
 هسه و وی فیض ماب
 تجارت و ته عجب
 سوداگر نیم نومری
 که می خرش کرم د زمان
 د تجارت و پقطار
 چه په زجه کین سود
 چه م غم شمی د زره پس
 بنه اساکره زجه دله
 غوث دیر و وی یارانی
 بهم امی پهرت و وی تیر
 هلته کاد پیش شه عجب
 یومرد کیشار نک
 شهباز به غصه زیات شه
 بهم الزام تر حده تیر
 شیخ صاحب خیل زبان
 بپسه وه ویل دینداره
 له حضرت شه رخصت
 د شیخ جی صاحب مرشد

خوبه خور خور مره ک قوت که	چسپه دارنگ همت که
دشمنی قوت قیاس	ترچندان کمره عالی پاس
چه پیام کمره یعقل	اورید لے م دا نقل
والله عالم باصواب	زه ناقل می پد باب
شنگ یالیه شیخ حبی مست	نظر کمره مایه کس ته
له غفلت خوار خسته نم	کمره شما صاحب مرسته

شمس الدین دد منگیر هم
مدعام خی له دسته

مناقب بل و حضرت شیخ مبارک صاحب قطب مدار

یوه ورخ شیخ حبی ناست وه	دمولا په بند کته راست وه
استغراق وه دده دیر	هغه ورخ تر حساب تیر
یومرید دده تر خنگ وه	عجیبه کتله په دنگ وه
کمره ئی د ته اشارت	دشمال اجازت
شیخ حبی وه خوت پغم	اشارت وکمره نیکام
په وقت پغم مرید	له شیخ حبی وکمره برید
دشمال پلور روانته	پلوار پلوار روان شه
شبور روز پلاره تملو	نیهایت اور سید لو
ویند ته د چهار	دسر شکاره شه عجیب راز

چغندر زداوه دلبره
 محاصل چه دکودر وه
 لهه چاک کمره پونته
 بکریوبه مفصل
 چه به حال دته اظهار
 دافقیچه وه شه غلی
 چه دجهاز و کمره نیت
 محاصل و کمره ترسوال
 خپل احوال راته کویاکه
 نور خله بجهاز خیره
 دبی فقیروی محاصل
 پشاور خما وطن دی
 دامنگیرد شیخ رحمان
 اوس چه دلتیم راغلی
 بهم دده په اجازت
 دشمال پلوردرو مسم
 دام دام احوال دی
 چه ده تیر ورته کفتار که
 په ادب زله لاس
 بیله پوت عظیم سریره

تیب واوره بهر وره
 دجهاز هم د بندرو
 چه رازی له کوم وطن
 ورته حال وایه مجمل
 بجهاب به نور قرار شه
 و بندر ته رسیدی
 دختوی په سرهت
 همزه خیره فی الحال
 بهم وطن راته نیا کمره
 اونه بیرته ستیره
 ته لیا واوره غافل
 پنختک شماسکی دی
 هر خدمت بی تیار لیر
 تروی خایه رسیدی
 راته وه کمره اشارت
 ترهغه چه مرد مومم
 چه هم عرض درته پغال
 دزله رازور اظهار که
 وه نیوه واره باقیاس
 پدناست یوغنت امیره

هغه مرزداوه دلبره
 محاصل چه دگودر وه
 له هر جا کومه پوښته
 بڼر يوبه مفصل
 چه به حال دغه اطهار
 د افسير چه وه شه غلې
 چه د جهاز وکمه نيت
 محاصل وکمه تر سوال
 خپل احوال راته کويکه
 نور خپله بڼه خيزه
 دې فقير وي محاصله
 پشاور خما وطن دې
 دامکير د شجر حکما رايم
 اوس چه ولته يم راغلي
 بهم دده په اجازت
 د شمال پلور درو مسم
 دام دام احوال دې
 چه ده تير ورته گفتار که
 په ادب زړه لاس
 بيلته پوت عظيم سريره

تپ واوره بهر وره
 د جهاز هم د بڼدرو
 چه رازي له کوم وطن
 ورته حال وايه مجمل
 بڼه به نور قمار شه
 وښد رته رسيدې
 د صتوي په سرعت
 همزه خيزه في الحال
 بهم وطن راته نما کړه
 او نه بڼه ستره
 ته لهما واوره غافل
 پنځک تما سکن دې
 بهر خدمت ي تيار لير
 تردې خايه رسيدې
 راته وه کومه اشارت
 تر هغه چه مرد موسم
 چه م عرض درته فعال
 د زره رازور اطهار که
 وه نيوه واره باقياس
 پد ناست يو غنت اميره

بے نظیر دی پہ منج وہ
 وصفہ تہی حضور کہ
 دافقیر شیخ رحمان دی
 کل ہی قال مفصل
 چہ بداسب را غیل
 چہ داوا اورید امیر
 کوزش دی پدی تلور
 لاس پشیئی کرے نیکل
 ہم داوڑتہ وئیل کہہ
 تہ فقیر شیخ جی خاص
 تاپدیے ستر گولیدے
 دایو قرنگ بخت خادے
 دایو قرنگ سعاد دی
 العوض پدیر عزت
 پاس پخت باند تر خنک
 پہ ادب اوپہ تعظیم
 یوہ میا یا کوزیا
 دافقیر ورنجہ ناست
 پس لہ میا تہ عرف فقیر

پلید وئی زہہ سخ وہ
 وربیان دامن کور کہ
 ددہ پیر ہم مدد کار دیے
 وربیان کہہ بیل بیل
 تردی خایک رسیدیے
 ہنغہ دزنک لہ سریر
 شہ لہ بوسہ کینا ر
 ہم ستر کے پور مشلے
 داوئیل پشرا دل کہہ
 دامنگیری پہ اخلاص
 داستا ستر گے کشتہ ویے
 چہ ماوتہ عطا دیے
 چہ روزی ہم ستا وصلت دی
 پشہ نشان نیک فصلت
 دیے کینوہ گل رنگ
 کہہ ددہ ہی دیر تکرم
 تاتہ والہ نیک ذات
 دیسی تل پختہ دست
 کسے او کہہ پہ امیر

چہ اوس ماگرہ تہ رخت
 دئی امیر و نیل نیک ذات
 تہ بہ دروئی شمال لورہ تہ
 تہ تروی حایہ راغلی
 دشمال پلوری زہ یم
 تابہ کوروتہ رخت کیم
 خان وئی مات کما دیکومہ
 چہ دامر عالی شان کما
 دمنجلس چہ ہاران وو
 فواج کما پدیگونی
 پئی غوتی ہمی کدی
 ہم غوغا شولہ بریرہ
 ہیے شان زوگا غوغا تو
 چہ دکلے شیخ رورہ
 لہ ہیبتہ دا غوغا وہ
 لہ ہیبتہ روکنا شوی
 پس لہ درنگہ جما جانہ
 شیخ صاحب و بی پخیلہ

چہ شمال تہ کیم سرعت
 وائٹھنا تہ نیک صفات
 تہ دروئی خیل کور تہ
 شیخ جی بی راستوی
 چہ مقصود ہم دستارہ یم
 تارخت بہ چعزت کیم
 کما تاراج غوتی ہدی و فہ
 پداشان و رعیان کما
 جغہ تہ چہ کوم یاران وو
 ماتول پہ سنگو نو
 کل تاراج شوی گوی و ہی
 زما و رخ شولہ اندھیرہ
 چہ غیبہ را پید شوی
 شیخ خرنہ و بی او کورہ
 شوی پغرہ باند اوتارہ
 کل خورے پکو ہی سار شوی
 تاتہ واکر مہربا ن
 کما لدی غل
 بیان

چہ دیوان و ہجیم پیریاں وو
 واہ و نیبے مسغو جا
 وامہا جوڑی دوئی پٹھان
 چہ اترے پات نشہ
 نخ و نہر کے وامہا پاک نشہ
 یا شیخ جی ولی اللہ
 نخ توڑن پگنا ہونو
 دشیکر سپرز جی ٹیم
 دشیطان لہ بد فعلہ

پتالان کنن خزان وو
 ہیم سرکنن شکم جا
 ہسے رنگ پہ ہے شان
 پیر میں چہ بہ لید نشہ
 نہ گندہ گانری یا خاک نشہ
 یا شیخ جی سخی اللہ
 شرمندہ ہم رو سیاہ
 کیتروہ و مرابند پاہ
 زما و تخم م دہ سیاہ

لامی نہ پرترو صاحب
 شمس الدین پترا لہ

مناقب بل دحضرت غوث العظیم شیخ صاحب
 دام نقل آوریدے
 سفید ریشی معروہ
 دئی پٹھان داخل طریقہ
 محمد غوث وہ ددہ زوم
 اکوڑی ددہ وطن وہ
 مشہور و چاقب
 چہ ہتقہ عالم و نیل
 پہ الوار و منور وہ
 پر نشیا و میل صدی وہ
 پدغہ نام موسوم
 ہیم ددہ پکین مسکن وہ
 زہہ وزنگ عجائب

بهنوعه هست دی و نیل
 چه بصوات کن یو فقیر
 نیک کرداره نیک خصال
 دی له صوات شوروان
 د بنیر د بزرگ مرید شه
 به خدمت مشرف شه
 شوئی لیس کالونه تیسر
 چه بی حل شه مشکلات
 ورت پات یو مشکل وه
 له بنیره راروان شه
 بهلته ناست وه یو فقیر
 و دونی ته نشته وه
 چه لاه شه بر بر
 پیر غرو که پتوره
 لدی مقامه د تیسر کم
 چه د ا مشکل پتور د بی
 که د ا مشکل حاصل شه
 د بنیر د بزرگ مرید

ما تر درنگ اوریدی
 مصفا روشن ضمیر
 صاحب حال با کمال
 دی بونیر ته شورسان
 پتلقین دده سفید شه
 بهر مند په نیک شرف شه
 یا تر لسو کالو دیر
 راوان شه تیر نیکدات
 چه لاه نا حال وه
 چه لاجورت ته رارسان
 مصفا بد بر منیر
 درست له جوشه افوشه
 دی فقیر که پر نظر
 چه ته راشه تر ما کوره
 د ا مشکل در ته بر سیر
 لا کمال دی حال ندی
 نوم به بهله سا و اصل
 چه خبر شه پد برید

چه پست سازم ورا طهارت
 ورتنه زر را غنی چه مینه
 زه چه بند پد مقام میم
 که مدد راسر و کرمی
 شتم به خلاص زه لد غم
 ز فقیر نور بنخوش شه
 کرمی سترک دده لور ته
 پیسوه نظری تیر که
 خلاص شه دی له هغه قید
 چه مشکل دده حاصل شه
 ده طلب کهنه رخصت که
 دی فقیر وی چه ته دروی
 اوسم ته شو به بند یون
 چه داده وه وی بالفور
 دخیل یاره تراغ کوره
 و سار جمع یاران و
 و فقیر ته پدیرا قهر
 چه ته چوک بی شه د کار

پد ازیم خبر دار دی
 ده وه وی له یقین
 حکم غصه خون اشام میم
 لدی خایه م تیر ته کرمی
 تاته وایم به اخلاص
 لکه دیگ پیس پیچوش شه
 غم که لد نه پوسر ته
 تیر دی د باد به خیر کرم
 چه وه دی تر نا امید
 غم دده له زرها زایل شه
 ده و کور ته شفقت که
 چه حماله جامه شو به
 خه به ته دروی پخان
 دبیر صاحب پغور
 پتلور ترلا مو ره
 کل له حرم کاملان
 ده ویل و کرم به چهر
 پدی خوان د کوم مکار

چه بند کرمی دلته نادے
 کوم دتوان کوم دقوت دے
 دافقیور رته بچوش شه
 وی او د بنیر پیره
 داسری خمالی سیردی
 پت تحقیق مرید خمادی
 د بنیر صاحب پتقال
 تا پنجه سبب بند کرمی
 دی فقیور ورته سرکنده
 چه په سخت مقام کنن بنده
 له بفره خایه م تیر که
 بی حجت بی کله
 د بنیر صاحب نور پیکس
 حجت خدی راته وایه
 دی فقیور وی شریعت کرم
 شریعت راسره و کرمه
 شریعت شه مقرر

وی دی مرید خمادی
 که دتس ذرما همت دی
 پدیر جوش کت پنوش شه
 مصفا بدری منیره
 دی اسیرم په خنیر دی
 هم بند کرمی دلته دی
 ورته وه وی باکمال
 تا په خه دی خرسند کرمی
 بیسه وه وئیل د بند
 دی چه ما و ته سرکنده
 خکه دی م دلته گیر که
 تا قدر کرم حساب دله
 ورته وه وی پاک نفس
 د دونی ناست گدا یه
 شریعت به حضرت کرم
 پدا کار کت جگمه مکرمه
 په حضرت خیر البشر

دینور صاحب دیدار
 شریعت در سره کلام
 آفرین واره روان شه
 پنجاه ساله شت و حجاب
 دافقیه هم و سره وه
 دامریل هم بیوی
 که به خوله بانده خاموشه
 دینور صاحب کمال
 چه مالکیه مشقت د
 ده مکره دی در خدمت د
 مشکلات دی حل کرمی
 لیکن پات یومقام وه
 دی فقیر ورته و بیله
 اس پر خرننگ دعوه کاند
 چه دچا پجانب حق دی
 که به بیغه ته اجازت
 دینور صاحب نیکو نه

درا ته وه وی نیک کردار
 تر نه غاره نه غره و مه
 پنجاه ساله داخل هیمان شه
 پاک رسول ته شه حاضری
 چه لد وی هم په جگره وه
 ده له سنکه کینو بی
 اندرون بی واره جوش وه
 پاک رسول ته عرض که حال
 لدی مرده مروت د بی
 ده مندی سعادت د بی
 چه دی ماوه ده ته سپه ما بی
 چه دده پدا تمام بی وه
 پری دی دی پویوبی
 موثره عرض کره پیا با ند
 هغه حق دده مطلق د بی
 چه نور موثره شور خفت
 چه کوه دا گفتگو بی

دافعہ مراقبہ وہ
 داید سب ای جانہ
 پیش لہ دمرنگہ گوی ز عارثہ
 چہ آسمان والا بر شیا شہ
 پین مجلس کین شہ جاضر
 دہ تعظیم تکریم ادا کرہ
 لری ادرید محترم د
 چہ پیشود دہ چیاوی
 ہم توپی ددہ پسر وہ
 لہ ضرورت قول سار شوی
 ہم انیر و خمت اوہ
 زینما زبیل صورت وہ
 پاک رسول مبارک قال
 دہ تہ لیسہ وہ وی جانہ
 دی لہ سودی سفید
 دغہ مرد چہ مر بند دے
 دا حاشیخ امین دے
 گنا چونہ کبیرہ دے

پنخصور کین دیر خفہ وہ
 چہ تنہا وہ واورہ مانہ
 پہ آسمان کین تنہا ہار شہ
 بزمین یوکس پید شہ
 لیکن دے ددرید دوسر
 پاک رسول تی بیایا کماہ
 ہم خاموش وہ پغم دے
 دمرود وہ تیل دے
 چہ روشن لکہ نروہ
 عجب سازہ فوی
 عجیبہ کتلی نما وہ
 چہ شکارہ ہغہ ساعت وہ
 دینور صاحب کمال
 دامنگیر استاد یوانہ
 دی داستا سودی مرید
 دی ولار قائم سرگندوب
 دی غمخور حماد دین دے
 کبیرہ کہ صفیرہ دے

له ده شوي بهرگز ندي
 دفتو کوشه زخم کار دي
 دافقير دده مرید دي
 دي دده پنگ راغلي
 دافقير چه زور وردي
 دده نخ سرا باند گران دي
 چه بي ده ته حواله کرم
 چه داده وي پاک رسول
 پخصور دي فظير
 پاک رسول ورته پخيله
 حوالی دافقير کرم
 دافقير هله رخصت شه
 دامنگير خيل نيوي
 دنيور صاحب کمال
 هم شيخ جي بيه سست
 رشه و گوره پديد
 خومره خومره قوت که
 دشيخ جي قوت قياس

کل تر شوي وارو شه دي
 خيل مرید ته مدد کار دي
 بنظر دده سفيد دي
 خکه دي ولاړ دي غلي
 دي پد باند زرم وردي
 داپما باند احسان دي
 دده تر نه پير دلاله کرم
 هغه وارو کرم قبول
 لاس کتن له فقير
 حواله کرم خما د له
 بند يوان د فخر کرم
 ولاهور ته په سرعت شه
 ده وه خائي ته رسوي
 هم رخصت شه نيکيصال
 له حضرت شه رخصت
 دشيخ جي صاحب مرشد
 چي دارنگي همت کرم
 ترخيدان کرم عالی پاس

چه پیام که بوقل
والله عالم بالصواب
سنگ بالیه شیخ میست
له غفلة خوار خسته نم

اورید لیے م دانقل
زہ ناقل نم پدا باب
نظر و کمرہ مایہ کس تہ
کمرہ شما صاحب مرستہ

شمس الدین در منگیر نم
مد عام اخی لدا سقہ

مناقب بل و حضرت شیخ کار قطب ملار

یوہ ورخ شیخ نجی ناست و

دمول پد بند کئے راست وہ
ہنغہ ورخ تر حساب تیر
جھیم کتے پرنگ وہ

استواق ددہ وہ دیر
یومرید ددہ تر سنگ وہ

دشمال اجازت

کمری دہ تہ اشارت

اشارت کمرہ نیک نم

ایخ وہ نوبی پغم

لہ شیخ جی و کمرہ بر پد

ہنغہ وقت صف مرید

پتلور پتلور روان شہ

دشمال پلور روان شہ

نہایت و رسید لو

شوروان پلارہ بللو

ور شکارہ شہ عجب رانر

وندر تہ دجھا ز

تشی واورہ بکھڑور ہ

هنغہ رازداوہ دلبرہ

دجھا زہم د بند وہ

محاصل چه دگودر وہ

چه مرزئی لہ کوم وطن

لہ ہرچاک کمرہ پوختہ

هېر لويه مفصل
 چه به دته حال اظهار شده
 دافقيرا چه وده شه غلبه
 چه دجهاز وکمه نيت
 محاصل وکمه تر سوال
 خپل احوال راته کوياکمه
 نور حله په جهياز خيتره
 دي فقير وي محاصله
 پيشور خما و طن دي
 دامنگير د شمع زحکاريم
 اوس چه دله يم راغلي
 بهم دده په اجازت
 دشمال پلور د روم
 دام حال دام احوال ي
 چه دده تير و رته گفتار که
 په ادب زر له لاس
 هلته پيرت عظيم سړي
 بيه نظيره دي په خوه
 وبنغه تني حضور که

ورته حال وايه مجمل
 په جهياز به نور قرار شه
 وبندرته رسيد لي
 دختوئي پيسرعت
 همزه مه خيتره في الحال
 هم وطن راته نماکمه ه
 اوکته بسيره کوزيتره
 ته لما واوره غافلله
 پنختک محامسکن دي
 هر خدمت تني تيايم
 تر دي حايه رسيد لي
 راته ده کمه اشارت
 تر هغه چه مراد مو موم
 چه هم عرض درته تعال دي
 دزهارا زني وراظهار کمه ه
 وينوه واوره قياس
 پدناست يونغت اميره
 پليدوي دناره سجده
 وربيان دا مذکور که

دافقیر و شیر حکار دی
 گل قال مفضل
 چه پد سب را علی
 چه داو او ری ا میر
 کوزشہ دی پدی پرتلوا
 لاس او پشہ کر نیکی
 ہم داو رتہ ویش کرہ
 تہ فقیر د شخ بی خاص
 تا پدی ستر کولدی
 دایو خرنک بخت حماد
 دایو خرنک سعاد دی
 العرض پدی بر عزت
 پاس پخت باز لہ خنک
 پہ ادب او پہ تعظیم
 یوہ میا یا کوزیات
 دافقیر و رخنہ ناست
 یکس لہ میا شتہ عرضا میر
 چه اس ما کرہ ترخصت

ددہ پیر ہم مد دکار دی
 وریان کمرہ بیل پہ بیل
 تروی خایہ رسیدی
 ہفتہ درنگ لہ سر ہرہ
 شہ لہ بوسہ کنار
 ہم ستر کے پورے صلی
 داویش کے پشہ لہ کمرہ
 دامنگیر پہ اخلاصی
 حاستا ستر گ کشلہ وئی
 چه ماوتہ عطا دی
 چه روزی ہم سا وصلت دی
 پشہ شان نیک فعلت
 دی کینوہ گلر نیکہ
 کمرہ ددہ بی دیر تکریم
 تاتہ و امیر نیک ذات
 دئی تل بہ خدمت راست
 ہیسے و کمرہ پہ امیر
 چه شمال تہ کمرہ سرعت

دئی امیر و بیل سکنات
 تہ بہ دُرو میں شمال لور تہ
 تہ تروی حایہ را علی
 و شمال پلور زہ لیم
 تابہ کور و تہ رخصت کرم
 و شیخ جی زہ مرید حاکم
 مائی نظردی منلی
 تہ ہم ما تہ را علی
 چہ دا و بیل امیر
 یصبح کما رخصت
 ہم اس اوسرو پالی
 حوالہ کی کہہ د فقیر
 چہ لہ وہ را و از شہ
 پدہ کرات راع ای و ہر
 حصہ عالی یوہ کنری وہ
 حال ہے پدہ جین وہ
 شونہی سرے لکہ بکری
 تو زلف بی ول و بی

والہ ما تہ نیک صفاتہ
 تہ دُرو میں خیل کور تہ
 شیخ جی را استو دی
 چہ مقصود ہم دستازہ ہم
 تا رخصت بہ پدہ عزت کرم
 دامگیری پدہ اخلاص جی
 زہ روپیہ پدہ شمار بیلی
 تہی ما تہ را استو دی
 دیر خوش حالہ شہ فقیر
 پستہ شان چہ عزت
 زہ روپیہ ورا تہ ہم نہائی
 نوہ رخصت کہہ د امیر
 دی عازم و خیل مکانتہ
 اس قدرت و جنتی کور
 چہ چکن شاپیری وہ
 ترافتا بی نخ مہین وہ
 و ستر کے جادو گری
 پدہ اڑو باند جلی

شیوه گره سحر گره
 خالسته و له ب فطیره
 داچه اولید پستریکو
 و اشتغیه د جمال شه
 دیریشانه شه درمند
 دهغه کنجری دلال و ه
 له هغه کنجری و کمره ساز
 چه پخوبه شپه کمری تیره
 زه پشانه شوم بد حال
 دلال او وی که صادق
 د ایشل روپیه اچوانه
 درخه که روپیه لوی
 او کنه وی بیر او سه
 د پنه که کن شه خوشه
 سل روپیه چاکه کمره
 دلال و اختل سل
 چه درخه تیره شوله شپه شوه
 خواله بی کنجری کمره

سنبل مویکه مویکه
 خوبشینی ستایم له تعریه
 اوریه اولکید په گره کو
 منظر اب پریشان حال شه
 بند دی شه پکنده
 چه فاعل د خصال و ه
 راته او وایه ته راز
 راته غم شه بد برسیه
 راته او وایه دلاله
 ته راشتوئی پر عاشق و بی
 شپه به تیره کمری لمانه
 ستا به وصل لیدی تلوی
 ته د غم برستیونه پوسه
 وی واخله ته دلاله
 یوه شپه م ورسر کمره
 پر خوشحاله شتود ل
 پدلا مینه غلبه شوه
 دای داخل سپیری کمره

مرآت ذروره هیرشه
 پتلوار پنگ روانشه
 هلهت پروت و نو پالنک
 هنعیم بالنک و ته پد رنله
 درسه هغه کنجری
 خالسته خکا تجره
 قصه واوره خمار و مره
 چه دی شنه کنجری نرته
 تمامی شپه شوه پرتیر
 چه شپه تیرا شوه حیاسته
 یعنی ده شه هغه شان
 پورج بیاشه پرتوق ویر
 سل روپه بیاد و باهر
 پتپه بیاور ته قریب شه
 بی نواشه له و یصال
 پدا شان روپه هزار
 هر شپه بوچه دی زن
 بل په هر شپه حیران وه

محبت و مر باندا ویرشه
 دی داخل په الوانته
 عجیبه کتیا پرننگ
 پاس اوچت اوخت بهیزد
 بیکت اوخته نری
 ناخبره له تعدی میرا
 دستنجی کرامت کوره
 تش شرت دده سرته
 شوه خواتی دده کنده
 دده خان نرنیه بیاشه
 لکه وه اول پخان
 پرتنگ بل شه اوهر
 ودلال ته وهر کرمی خوار
 پتخان شنه دی غریب شه
 پتن خوار پرتما کهپاله
 دلال واخسته مرداها
 کنجری نر بته پتن
 پتقدیر به دسجان

آخر شاپور سے شپہ
 اسویلے کہ وہ پڑھو مرہ
 دی کنجری و کپڑے ترسوال
 حکمت قوم دہ پویشیے
 زہ نر کثیم پہر شب
 بل دیلے ہئے آہ کرہ
 دی فقیر وی مخ نم تو شہ
 دیشجی زہ شرمندیم
 لہ اولہ ترا خیرہ
 ہم خانی ہم وطن
 تمام حال و رشکارہ کہ
 چہ رشکارہ ٹی و رشکارہ کہ
 خوار شے و دے داکارہ کہ
 شرمندہ و خیل صورت کہ
 چہ پھاد خان بدنام کہ
 تہ چہ ہئے دامنگیرے
 پت تحقیق غوث الزما دے

چہ بیشانہ شدہ خفا
 دیشجی کرامت کوہ
 لائق وہ وایہ خیل حال
 چہ پٹھان تہ ختہ کیشی
 دغہ کار دے دیر عجب
 چہ پھاد ملک سیاہ کرہ
 د غم کانہیے م پکور شہ
 ہم تر خدایہ مہ گندہ ہم
 واقصہ کرہ و رفاہرہ
 ہم کور ہم مکن
 خیل جیگرے و ریادہ کہ
 دی کنجری ورتہ داقال کہ
 تا بہ کار ورتہ اختیار کہ
 خان دیلے قیصت کہ
 اوارہ دینگو نام کہ
 دامنگیرہ عظیم پیرے
 داستا پین عالی شانہ

اُس توبه کړه له اخلاصه
 تخا بهم توبه تحقیق ده
 دامنیگر د کاکاشوم
 په صبح بشوران
 لست تر سپر پاک نفس
 په توبه توبه کریان و
 چه صبا شه ملک نه شه
 د کجری په خد معکارو
 په توبه شول توبه کار
 آخرش حکایت گوته
 د ا فقیر کنجری بهم غاړه
 کښه مال کښه دولت و
 دوت راواخته پخپله
 له کجرات راوان شو
 په منزل منزل خوشنود
 د شیخ جی تر منزلته
 په تعظیم پتکریم سر
 شیخ صاحب ویل دستگیر
 چه د حق خدمت خما کره

چه شوی ته له بدای خلاص
 دا توبه م پتکد تی د ده
 د بدو فعله تیراشوم
 که مو خدای کاندې سان
 نو توبه م له دې پس
 تر صبح پد ا شان وو
 منو سراج د دنیا شه
 فاعلان بد کړ دار و
 چه په حال شو خبر دار
 قصه واوړه خما وروړه
 خدمت کار و هر سره واړه
 هر اسباب چه د راحت وو
 را و ان شوله بر جله
 مسافر د دې مکانشو
 دوشی خوشنود را غله پرود
 واړه را غله سلامت
 شول همه پتره سکر
 دې فقیر ته کمره تقیر
 تام شه خدمت بر پاکره

که در زه نوبی دستگیره
 دی نعیرو نیل صاحب
 مروت که زه هیرشه
 ب اختیارم و م هر کوره
 اس تو بهم هزار خله
 شرمندیم شرمندیم
 حال به تم و ایتر تعال
 چه تر خدیخ مخ تو نشوم
 زرد رویه چه دامیر و
 د کنجری چه جمله مال ده
 شیخ صاحب تپی که دو ما اند
 شیخ صاحب وی چه دامال
 ما و تا سوته بخشلا
 بیای و که اشارت
 که در زه نکاح ته کنجری
 زه به ستاسونکام و کم
 کنجری وه وی شونیک پیره
 ما چه کور و طن پریشو

تا خوشی بدی ته خیره
 مینه شوه پمانا لبه
 اشتیاق را با بند دیر شه
 دیر تر تا ایم مخ تو سره
 نه یو خله پتخوله خله
 مخ تو سر دی خوش نندایم
 در شکارم دی کل حال
 دغه ستا پمدد زه شوم
 دامیر روشن ضمیر وی
 دی را وری چه فی الحال ده
 همه کیشولاند با بند
 همگی و امه فی الحال
 شمال اس تر نه ختله
 دی کنجری ته دلالت
 هم د د افغیر خوشیشتری
 چه دوامه خاطر شه کم
 نه را ضعیفیم له فقیر
 دی وطن ته من کیشو

ستادِ پاك جناب دياره
 زه مراضيه پنكاح نيم
 په پنكاح دوا كه خورشيد شو
 له جمله آفته خلاص شو
د شيخ جی پیر بركت
 پدرا كالا د پاك مجيب
 والله اعلم بالصواب
شيخ جی پیر كامله
 ستاد مرد پدرا واره كين
 د غولت په سيند و سينم
 سيند و دم عمر تير شه

هم د ديك اخباب د پاره
 هم راضيه په صلاح نيم
 يوله بله بيمه مند بشو
 دامنگير په اخلاص شو
د شيخ جی پیر بركت
 سعادت شه نصيب
 زه ناقل نيم پدرا باب
 مكله هم وا صيله
 خسته پروت نيم كا هله
 ماکره چورته تر صاحب له
 نه عالم شوم نه عامله

يو نظر وکړه صاحب
شمس الدين نيم زه غايله

چه نشين په سالاشو
 چه بے کينا ستم له خنکه
 ما پستر کو اوليد له
 تش دده فضيلت
 بيائے ياروے اي صاحب
 د دوي دروم نيم خاتمه

مطوف دست الله شوم
 بيت الله تم نيم بے درنگه
 ما بي وکړه طواف د له
 دامعام م شه عزت
 چرته دروم موم عجائب
 د مفسود و لار کاتمه

یو فقیر کے خزانچی دے
 اوس ہفتہ درتہ درو مہم
 انورس دوا کا روانہ
 چہ فقیر جمیل نوم دے
 اوس قفہ و اوڑ رورہ
 چہ دغہ پلمن بنردیے
 اکثر دی پلو س اوہ نے
 دولس طبلہ ہم دریا
 تل بہ دہ تہ غزیدیے
 ہفتہ درنگ فقیر صاحب
 چہ زہر لہرے دابت
 چہ مخدوم بذر مینر
 لوی عالم دیے راستوی
 اُس ددہ قفہ کم دے
 چہ لکر لکرہ داریاں
 ملاقات سر و لا شہ
 پس لہ درنگہ شمارورہ

بہم ویلے ویسے شان لوی دے
 خیل مزاد بہ تر نہ مو مہم
 دفعیر صاحب جو یان وو
 لویے صاحب وی مولوم دے
 دفعیر کرامت گورہ
 دیر عظیم بیشا گنہ دے
 خیسے کم اوڑ دیے پلنے
 شیلے دولس پشمار لالہ
 پردہ تے پشویے
 پتلو دیے عجائب
 کار خما پہ مہلت کرہ
 شیخ صاحب وی دستگر
 دہ پماباند مارے
 داسر و دم نابا بند لادے
 شونطا ہر اخوند فی الحال
 پدید ن خاطر نہ شہ
 دفعیر کرامت گورہ

زرنگه هارشمه لورد لوره
 نکتہ و او را شما جان
 چه فقیر صاحب حاضر
 واپس سبب و گورہ
 له شیخ بی ولی شاه علی
 شکہ دہ وقتہ ظاہر
 آخرش قصہ دیندارہ
 چه فقیر صاحب پخیلہ
 ما خواستہ است پتالی کہ
 قلی زہوم آد کم
 اوس لری و نو بدعت
 سکرہ پرتہ امیر معروف
 چه دی چپ شے بدعت
 نور اخوند صاحب دیندار
 چه پویشے ہنہ کار کرہ
 چه شیخ ہی دی فرمائیلے
 نور بہ زم پخیلہ لار

ترنگہ ہارشمہ دیر مہر گورہ
 کہ لری ضمیر و نشانہ
 کرامت و ہا شو ظاہر
 چه اخوند صاحب ای رورہ
 کرامت ظاہر غوشتمے
 کرامت و شو ظاہر
 لما و اورہ تہ نگارہ
 دہ اخوند تہ وای دلہ
 چه بدعت کم زیر پای کہ
 خان نگہ تر تا سکر م
 کرہ تہ لری داساعت
 و سکرہ و نو تہ و قوف
 دی خلاف لشرہیت
 ورتہ ووی نیک گفتار
 ما رخصت پخیلہ لار کرہ
 ہنہ راکرہ تہ شماریلے
 زہ مہم لرم دشوار

چيے امر کر پچائی
 دوئے ہمہ دلونیک ضلع
 دہ بہ کانی شک گوت
 چيے خویندہ تیار کر
 لہ فقیر خجہ رخصت شو
 لکہ لڑ لارہ پلار
 دوئی کوز واکہ پندرونہ
 نور اخوند ور قہ کویاشو
 لیونو ور قہ وردویمے
 چيے شک پمور بارکر
 دوئی شک بد نوی
 چيے پزانستل بیند
 بنو شک واکہ زروئی
 دوئی حیران واکہ پچاشو
 تیج حب کیا نظر
 یا تیج جی مراد الافرادہ

دشیج جی ویلے نیکر ای
 بہم تریے وغورما ویلے
 ور تہ اچول کلڈ و
 دوئی پفو تو اس توار کر
 دو رخصت ہفتہ ساعت شو
 ہملتہ اوریدہ قتل ر
 چہ پسر باندیے وونہ
 دوئی کویا پدا و نیاشو
 قہ تر خرنگ مراد موئی
 داخوتا پمورا انبار کر
 ویے کوری چہ شہ وی
 سر او سپین واکہ غونلہ نہ
 لڑ سینے سری اکثر ویے
 پہ صفت قول کویانستو
 چہ پچائی کرہ سرہ زروہ
 ایے دخدای پمینہ شادہ

زہ بہ نحوہم ستا پد کین
 سر نظر را باند ستا شے
 بیے نو او ناما مرادہ
 زر بہ شے حاصل مرادے
 لہ بدیو لہ فساد
 نیم بہ خلاص شتم صحابہ

شمس الدین وقتہ کور
 چہ بیے غم شے لہ فریاد

مناقب بل دحضت غوث اعظم شیخ حکار صداب قلم سر

تہ لما واوہ مذکور	نہم سے نقل دیے مشہور
نیک خصلتہ پر بہینہ کاروہ	یوسود اگر دقتہ ہاروہ
نیک کردارہ بہرہ شدوہ	نہم بشیانہ دولت مندہ
دلکو نو دکرور نو	سودائے وکرہ دلکو نو
وسفرتہ بی اختیار کرہ	دہ یوخلہ خان تیار کرہ
دلکو نو دکرور نو	مال نے واخست دلکو نو
دیے دمصر لا رجویانستہ	دیے و مصرتہ روانستہ
ترگودرہ تر بندارہ	چہ رسیدتہ ترگودرہ
چے دیرو قیمتو نہ	پہ جہاز کین رختو نہ
پہ دریاب کین دیے چلاشو	واچول پشان روانشو

پوٹو و خروہ چلان
 ناکہ پائے جہاز بند شدہ
 کیئے دیر خوار کی لہ
 پنجواری ناری کو لو
 دیر حیران تشریف تو ما
 اولیا دقت ہا ر
 پشترہ اوپہ فریاد
 شکرانیے بیلے بیلے
 لیکن بنہ ہنہ جہاز وہ
 دیر پیشانہ مضطرب وہ
 اوس قدرت دختین کو کہ
 یوختک و سرکہ مل وہ
 زلزلا کہ شاہ ظاہر
 ویے راستہ تو کل کر کہ
 پہ وطن حمایے جانہ
 مستی کے شیر حمکار

پد ریاب کین مکھان
 غرقید و وقت دی سم شہ
 داجہاز نہ چلیت لہ
 جہاز کلا چلیت لہ
 بخاطر شود و نی پریشانہ
 چہ نہ وو ددہ گار
 بسمہ دیے کہ قول یاد
 دہ دوام و دہ منہ
 دہ بید و وقت دی سارہ
 پفر یا دا اوپہ شور غرہ
 تاتہ والیر حما دورہ
 پجہاز کتے ہم منزل وہ
 سودا گرتہ حیر
 توکل پلم منزل کہ
 لوئے ولی دی عالی شانہ
 پسنخت حمایے کین مدکار

دینفہ ہم ہند رکشودہ
 سوداگر وی ای مردہ
 اولیا دقند ہا ر
 ہمسلا کتیرم ہمسلا کتیرم
 چہ دا ہمرا اولیا
 اوتہ دی تھا بخت
 لیکن تہ چہ دیر دیروا
 کہ یہ خلاص شی داہ
 مادی دوہ سوہ منلی
 ہم بہ تل شم خرمکار
 یقدرت دغنی رب
 ہیفہ درنگ جہا روان
 زر پیر بی ہنو خان
 شغقت پد دیر کہ
 ہم مرید دیشخ جہا
 یہ ہر خانی چہ دشتور

نور لدی غمہ مریشودہ
 تخاشولہ کونہ زردہ
 تخاشومدو سکار
 زہ چو پھترم زہ چو پھترم
 مدکار نشو حسا
 پما وخت راغلیہ سخت
 خیل دی مادہ ستائی
 پدوشم سرفراز
 پشمارہ روپیہ شمارہ لی
 زہ پچان دیشخ جہا
 چہ دادا وہ وہی عہد
 سوداگر ہزار شادان شہ
 مصاحب کمرہ دخیل خان
 تمامی والی دہ تہ ور کہ
 دانگیرے پہ اخلاص شہ
 دہ تہ پیش شہ ناہمورا

ده به ياد کي شين خمار

اخرش واره رسان

سود سودا و کي ديره

بياروان شه ودي لورته

د دکن پلار وينداره

پنمنزل پينمنزل راتلملو

د پير منزل پوشتنه

به تل کي له خم جابه

چه ديره شول په اتک

وغه پوري چه وطن دي

پلکن دکو بسا ر

نور کاروان کي رساعت

دوي د هلمته که مقام

د شيخ جي تر منزلته

چه شکاره ورته دا حال

صباي
په نور کاروان

خلاص به دي کي کي کردار

شول دمير شادان

هم نفع و شوه تير

دي عازم شه خيل کورته

دي راتلملو نيک کرداره

په اتک چه ديره شولو

د شيخ جي له شه وطن

له بيم ختک اي خواه

ورته و ميل ختک

د شيخ جي پکن مسکنه

ور غيله نري - لار

وه نور شهر رخصت

موثر پي به کيتره و کام

موثر به و پير شونک خصلت

سوداگر ديره پيره خوشحال

کي ره نور شهر ته روان

وئی کر دلته تمام
 سُوداگر وختک دوازه
 ورسره خوخته متکاروه
 دمرش و فوی دوه تانه
 عجیبه کتلی پرتگ و
 چه شیخ بی ته حضور
 دمرش فوی دوه تانه
 شیخ صاحب گنار که
 کتابت و رادا که
 اوفوندا و زه هم
 پوعده و فاکول
 چه خبر شه په پت راز
 شیخ صاحب قبی و دیجا
 چه دی مانر ضلی
 ته فقیر لاسه کره

پشمار یو حوایا م
 دوئی روان شوسر دوار
 چه ملگری وو پلار
 هم راواختل له خافه
 ده نیولیه تر خنگ وو
 پدیدن شه مسور
 ده شیخ بی ته کیشو جانه
 منخفی راز ورا طهار که
 پدانشان ورنما که
 قه عمل و کمره پر هم
 داستاندی دارا ورمال
 سُوداگر په عجز نیاز
 پوعده نسیم ستو مانه
 پشماره پوژ شماری
 ته بی خیل عدد پوژ که

پہ نوشتہ ہرم کاروانہ

دام لش پیش کش راوری

نورھلہ شیخ بی صاحب

دہ خیرت کمرہ پنچیل لاس

یو خوشیے کمرہ تیرہ

لہ شیخ بی اذنا جو یا نشہ

شیخ صاحب پنچک یا راز

مصور دہ وی سوداگر

چلی بی ورشکارہ کری

مادی مشقت کمرے

دینچو توتہ حشہ گورہ

سوداگر چہ پر نظر کہ

دینچو نو ووز خالو پونہ

لائی زیات شہ اعتیاد

شکرانی صل پنچیلہ

تور وندی پد روزگارو

دیشخ بی خاصہ مہدیوہ

مقام کمرہ بیٹا ندی

چہم تاتہ حشر کمرے

ہفتہ تانہ عجائب

سوداگر شہ بیے وسواس

پنچناکتے نوی دیرے

دی وکورتہ روان شہ

لہ خیلہ خانہ بی پنچناک

راشہ وگورہ ما مہرہ

وی گورہ نندارہ کمرہ

ستاپہ کارم قوت کمرے

پہ اوڑو شمای وروڑا

پہ اوڑوی لرو برکہ

دیشخ بی پہ اوڑوند

پنچرو شہ دلشا

شیخ صاحب تہ راستا کمرہ

دی خادم ددی دلبارو

کہ نشردیے کہ پہ بعیدوہ

یا شیخ جی جام من سکورد
 د غفلت غرمو وھیلے
 تہ نظرو کمرہ صاحب
 چہ نظرتہ پیمان کرئیے
 چہ محروم دشو لارہ
 پنخلہ ستا و صفت صفت کرہ
 شرمندہ ہم مخم تور دیے
 لہ طاعتہ من زره سپورد
 سر آتا و تہ سر تور دیے
 بیے لتام شوک غم خوردیے
 دھنہ کانری پکوردیے
 نہ پرتہ ہم فکر خوردیے

شمس الہیوتہ و گورہ
 پرافتہ د غم منکوردے

مناقب د حضرت غوث الفطیم شیخ صاحب قدس سرہ
 ہم سے نقل خیر ہندے
 یوجوگی دکن پتور و ہ
 تعلق وہ ددہ دیر
 د شیخ جی چہ شہرت دیر شہ
 دا چکی ہم پر خیر شہ
 لہ دکن رار و النبتہ
 ہم یو لعل بیجا و ہ
 چہ ترنمرہ ہم روش دیے
 پدہ کن ددہ مسکن وہ
 تر حساب تر شمارہ تیسر
 پہر ملک باند بر سیر شہ
 دئی پندر کورو کر شہ
 د شیخ جی دید جو یا نشہ
 چہ بی مثل نا پیہ ہ

ده پکنہ کشتے وہ پت کری
 پسالہ لڑہ خومدّت
 داجوگی دلّہ رسیدہ
 ہنہ ور خدی راتللو
 شیخ صاحب گوشے کنار
 داجوگی چہ روبرہ
 شیخ صاحب ویل فقیر
 ہم کہ کوم بی راغی
 چرتہ دروم خمد کار دیے
 جوگی وہ پیش زندہ کورہ
 لہ دکنہ راروان نیم
 ماد و صنف آورید بی
 زہ پداسب صاحب
 شا جناب تم تلور وہ
 چرم ستاملا قات و شہ

و صاحب تہ بی نومری
 قصہ واورہ نیک خعلت
 پہ نیک کار باند سفید شہ
 شیخ صاحب تہ رسیدو
 وہ لہ خلقو پکو ہمار
 شیخ صاحب و تہ تیرو شہ
 خبی ترکومہ نیک ضمیر
 پمنز لوٹے زمرہ سترے
 تہ ترکومہ کبری رفتار
 دی گویا شور تہ رورہ
 ستا دیدن تہ راروان نیم
 تہ خوقسم چا و نیل
 تہ راراعلم عجائب
 تہ ستا دیدن پکارو
 پلیہ و م خاطر نہ شہ

نور بہ بیابہ کورتہ تم
 چہ داوٹیل فقیر
 دہ لہ کنہہ کمرہ بہر
 پزار بی پدایر آداب
 شیخ صاحب کیمیا نظر
 نور وہ ویل دیندارہ
 دایو تم عجیبہ خیر دے
 دابیشا بیش بہا دے
 دادی چرتہ پیدا کرمی
 دالائق دبادھاؤ
 لہ زڑہ لری کش مکش کہ
 بیابو گے وی نیک خصلت
 دیریشانہ آوریدی
 دام شکہ دراوڑی
 بہترین دکل مال وہ
 کہ دکن تہ ورسم
 نور لعل بیہ نظیر
 شیخ صاحب تہ برابر
 دہ پیشکش کہ لال عجب
 چہ پرو کمرہ یو نظر
 دجو کے دزڑہ دپارہ
 چہ بیہ شانہ دیر عزیز دی
 چہ ٹی مثل ناپید دے
 دالہ کورم دراوڑی
 تم نسبت دفقیر نو
 چاباد شاہ تے پیشکش کہ
 ماد سال سخاوت
 چہ سخاوی شاغلی
 ماچان مشقت کرمی
 چہ بل کم ددہ مثال وہ

مادِ ستاپہ نیت راوی
 تہ قبول کرہ بخان
 شیخ صاحب وی اقیانج
 بی بی غم کرے تر مولائیم
 کہ دستانتے باور
 چہ احوال در تہ شکارہ
 جوگے پتہ دوارہ چٹما کرہ
 کانری شگے بوٹی کل
 چہ ہر لوی سے عزیز وہ
 ددہ لعل تر دوی پوری
 یعنی دیر دانا قسمت وہ
 خوشی پتہ دوارہ چٹما و
 پس لہ در نگہ سے بنیا کرہ
 کانری بوٹی شگے غرور
 قادر خدای پر عنایت کہ
 شوہ کنجے در رہا لری
 وی یا غوث العظیم

مادِ ستاپہ نوم نو مرے
 چہ خوشحالہ شہم شادان
 خمالشتہ دہ دی باج
 راضی منہ دیر پدا تم
 پہ ستر گورہ نظر
 دستالری خطرہ شہ
 قادر خدای ورتہ عیا کرہ
 ہمہ لعل ولید ل
 چہ ددہ لعل نا چیر وہ
 نو پوری نرا پوری
 ددہ لعل بی عنیت وہ
 کانری بوٹی پرا نشان وو
 چٹے دوارہ ستر گے واکری
 چہ وہ دتہ بربر وو
 چہ روزی سعادت کہ
 پنخولہ خوش لکے شکرے
 داکمال پتا تما ہم

تہ تحقیق نفاق اللہ ہے
 پہ تیر عمر آفسوس
 پربان کمر صاحب دلہ
 تہ ٹھاپشت پناہ شہ
 کلیمہ ورتہ فی الحال
 شولہ صد مسلمان
 پنظر دہ سفید شہ
 پیونظر کامل شہ
 نوم شہ کامل سفید
 تہ دکر پلود لغوم
 اقربا دی کل ہمنکارہ
 پہ اسلام دیے خوشدلیا
 دوئی بہ کل اہل ایمان شہ
 لہ شیخ ہے وکر ہرید
 آخرش کو روان شہ
 پرتلود دہ ختمال وہ
 مستعمل دحق کتاب شہ

تحقیق ولی اللہ ہے
 بگیر دشمن اوس
 لقیں راتہ پنچیلہ
 ہم تہ پناگواہ شہ
 صاحب سماں
 کمر پربان
 مان اہل توحید شہ
 بکار ورتہ مائل شہ
 حجیے چہ شہ زریہ
 صاحب وی اس وردہ
 ستاہل عیال وارہ
 لہ خدی بی دی غوشلی
 صاحب مسلمان شہ
 فقیر کامل سفید
 کن وقتہ روان شہ
 لیکن آل کئے عیال وہ
 وارہ مسلمان شہ

والله اعلم بالصواب
يا شيخ جی غوث گرنگه
رامدو پہ نیک لکھتے
و شیطان دانس پتور
د غفلت پتور می آیت

زه ناقل یم پدا باب
اندھینو کرم بد رنگه
زه به خودم سینہ رنگه
یم زریے زری چورنگه
پر یوتم له گرنگه

شمس الدین له لاسه نسبه
یا شیخ جی له خیلہ ننگه

مناقب و حضرت غوث العظیم شجر جمہار قدس

ہیے لغز مبرین دیے
یوری وہ دہ ہبواد
دوہ و شہ ارادت
طریقے مہائی تہ
قصہ و کردیے جبابہ
لیک پڑھ دو در خطور
کریب یم منفعت و
زه پشنگ نہ د جبال

پکتاب کیں شہ روشن دیے
دی دلری ملک بلاد
پھا طر کیں حرکت
مہائی اولیے تہ
و شیخ جی قطب الاقطاب
شول دیے معنی اظہور
دوہ پیشہ خدمت وی
چرتہ کیم محفے حامل

چہ ہندو کو پیمانہ
 زہ بہ داکرام امتحان
 بہ تحقیق نو سپر خمدی
 چہ ساد امتحان کر
 شور روز میلاد راتلو
 آخرش رائے نیک ذات
 محنتی خانی پر تہ قرار
 صلہ کینا ستہ غم جن
 بیغہ خانی بہ لری کر وہ
 لہ شیخ جی لکھی جا
 شیخ جی ناست پہ مسلاو
 خادم چو خدمت وہ
 حضور کین وہ حاضر
 شیخ صاحب قطب زمان
 چہرہ دروہ پیلوار

گرگزندی مقدر
 کیے اعوشتم پکان
 پریشا دیسیر خمدی
 وراتلو تسی جوڑ خاندان
 یوسا نہ دوریدلو
 دی جناب تہ نیک صفت
 دی پختنگ د کو ہصار
 ارزومندہ وہ دیدن
 یابہ کر وہ یابہ لردوہ کر وہ
 اوس قصہ داورہ مانہ
 دی پھیلہ مشغول اوہ
 نیک کردارہ نیک خدمت
 وہ خدمت کہ تہ منتظر
 کر وہ وہ وقتہ فرمان
 پکن د کو ہسار

بہلہ ناست پو تو اندی
 امتحان دودہ پڑو دی
 زری را اولہ خانہ
 خادم شہ زر مرہان
 بیای منہ سفہ غریب
 حال احوال در بیانکہ
 دیشخنی ترمنزلتہ
 شرمندہ امتحان
 دیشخنی بر نظرشہ
 کمالات شہو حاصل
 شیخ صاحب کیمی نادرہ
 واللہ عالم باصواب

چہ را علی ماتہ گران دی
 وہ بل چاہتہ معلوم نہ دی
 دی دیدی حاضر
 ہفتہ لوروتہ روان
 پیلمن دغرہ قریب
 پتلوار راون کہ
 سر پہ شپولہ حجامت
 دی پتھان را غی ستو ما
 کار دارہ میسرہ
 مکمل شہ ایم واصل
 شہ نظرشی اثر وہ
 زہ ناقل پدا باب

مناقب و حضرت فوت العظم شہ جہا
 سے نقل مشہور دی
 دختر کو مشران
 یوہ و ترخ شو وارہ پول

غرض دگره تخمونی پیره
 موزقه دایه چه نم کار کور
 چه نم قوت مو حاصیلی
 شیخ صاحب کیره اجازت
 چه بل کسب تاسو مکرمی
 پرستان دا گفتگو شی
 پدیری واره مقرر
 چه شیخ مالل چلو شی
 تر رخصت بنه زمانه شو
 یکفته د شیخ صاحب
 لا تراسه پوریه جان
 چه خود مالل چلوینه
 شه قوت تر حاصیلی
 پس له لثقه مدک
 سره سازمه دیر باروا

مصفا روشن ضمیره
 کوم چارته اختیار کور
 دا تخمونی حیات پیر کشری
 کرمی مالل ته رخصت
 بهم پدا چله زره خه کرمی
 سره وشه روبرو یی
 شودا اذن مقرر
 پدا خیل قوت کوی
 بهمی کورته روان شو
 دو عمل سره عما شب
 دا خبره ده عیا ده
 برکت بی زیات وینه
 چه دد شی حیات پیر کشری
 قصه وادره نیک خصلت
 شول صوت و تم روان

الغرض لاول تصرف
 پچار بن کین دیر کما
 دوئی به مالک خروله
 بنه خایه پور و بیل و
 ہم بخیل وہ ہم موضع
 پنا حق بی دعوه و کره
 چه دستا سے پوطن
 مال مطایبے قلوب
 دوئی که دیر زار که
 مشیران کثیران واره
 یعنی تو لو جبرگه و کره
 دوئی ا کلیه ہم بیه
 ہم ختک هم صورتیان
 دغه مرد چه بخیل ده
 بنه ہم و سره ناست

تاته و الیم نیک منیا
 اس ته گوره ننه اره که
 ہم غله بی ا خسته
 دیر گراه و بی دلیل
 شوخته کوه حافر
 ده بر پاید خرشته کره
 تخا قرصا دی مبرهین
 برمه کره ده بخیل
 دوزاری نه منده
 دوئی به پیر جمعه که بهمناره
 دوئی ده ته معرکه و کره
 سره کیاست بهمه سر
 سره کیاست کیسان
 دی گراه بی دلیل ده
 دی بدی نه واره راست

دعای جمع نصیحت

دوتہ دکرہ بیشہ صفت

چہ دامال و دوین تہ و کرہ

تہ لہ وئی دفع ضر کرہ

وہ و پیر لہ از ارہ

وہ شہ میترہ لہ قسب ارہ

دیئی گمراہ و سئل عالمہ

بر متہ م دہ مخکمہ

زہ بہ ورنکرہ دامال

کہ را پیش دیر جنجال

کہ را پیش شہ دیر دیر

بہم بہ ورنکرہ م دامال

ختک و ارہ شول ناد

شوشخ جی تہ پفر یا د

پفر یا د فر یا دیی داوی

دا و سئل بیہ بیایاوی

دار لسیترہ ز موثر پیرہ

دیئی گمراہ کہ دیر ز پیرہ

موثر ستا پگنت راغلی

دی گمراہ کہ و دیر دتلی

دوینی بہ دار زاری کرہ

تہ لوٹلاہ پہ خو خسلہ

ناکالہ لوسویہ

تاتہ والیر داورہ خویہ

شین مرہ شور گنہ

دیر عظیم وہ دیر بلکہ

سیت ناک دہمناک وہ

پرا تلو کین دیر جا لاک وہ

لہ پینہ نہ زید ل

برابر دوینی تہ راتلو

چم دئے جمع تہ قریب شد
 پستی اپنوا گاہ سر شد
 دہ ناماہ او کما غرزند
 پنوزند پستوی روا شد
 ہنہ خلق وریے واہ
 دئی چم راغی پیکرنگ
 چم خٹک راغی پتلوار
 دارو بہ منہ دلبرہ
 ضرری پریشو ہنہ مرد
 زین منزیری وہ صورت
 ہنہ خلق تہ امت کرہ
 دختکوی نول مال
 راروان ہنہ کاروانتہ
 چم دوئی راغله تر زوشہ
 یوحنتہ مشیرن
 پارزود ملاقات
 چم داخل شد پد لبار

پوزند غرزند مہیب شد
 چم ودیہ برابر شد
 ہنہ مرد کما تر خٹک
 کوسپان و تہ دوان شد
 فرفاشتہ پیکہ غامد
 یوحٹک ورتہ پختک
 دہ پد او کما کزار
 دچہ کما کما ار پسرہ
 تر دوران شد لہ کرد
 یوحٹائی زوہ سلامت
 لور پلورٹ فضیحت کہ
 ورتہ ورتہ فی الحال
 پز زوہ خوش مرہ شاد ار شد
 قصہ واورہ نیک کردارہ
 شمول شیخ جی تہ دوران
 دوئی لیہ لے کرامات
 پد سبار د شیخ زحمکاد

شیخ صاحب فوه حضور
 پنحوت کتے وہ دندنہ
 له خادم وکره سوال
 چه بیرون به شیخ حی کلامه
 و خادم درتہ جواب
 بودیست و ترم دی شمار
 یعنی دیه داندرون
 خدای خیری یا حوالدی
 ختک لار مظرب
 خدمت مارے تسی حال
 له سفر یورا غلی
 امرتہ دیه پموترباند
 خدمت گکار پشباب
 شیخ حی تہ تہ حضوره
 خبر دار کمره شیخ صاحب
 چه درالشی دوئی حضور
 دوئی طلب شود خلوت تہ

اوس لما و اوره مذکور
 بهر فوه نیک بداه نه
 نقص می دا حوال
 ملامه راشی صاحب دله
 بیسه و کره پشباب
 چه صاحب ندیہ اطهار
 برز نزاریک بیرون
 چه صاحب پنجمه آیاله
 دروازیتہ یادب
 واره اوو پمنقال
 ستادیدان تہ دررمتی
 بیغه چار چه کمره و راند
 چه له دوئی واخست جواب
 یادب له مذکور ه
 شیخ حی دووه و عجاب
 پدید چه شی مسور
 دیشی حی عالی رحمت تہ

در دروں شریہ ادب
 شیخ صاحب در پیر پڑی
 دوی ہم اولید و حیدران
 چہ داوے الے صاحب
 یہ پیر پڑی جا کیمت فر
 شیخ صاحب کے شاخا قام
 سے قام رب لغارہ
 چہ موقلمینہ نیشہ
 کہ چہ نکریم ہم داوی
 کہ چہ نکریم اول تاسو
 والیشایم م پیر پڑی
 منزے خون و لانی مانہ
 چہ حیدر پیدان سر اشول
 مغزنت پیر ادب

دوی اسرار اولید و عرب
 زحمی پروت و زید پیلے
 یڈرا ڈرا گو یاں شو
 والہجائے عجائب
 چہ اقصیٰ محروم سجنات فر
 خبیر ارشینی لہ قلام
 تاکہ کری می کل والہ
 ستا سو عقل تمبیر نیشہ
 نہ سینتری سری پنا می
 یہ چہ رو قوی بے قیاسو
 والتا سو مقتر روے
 چہ واہم سو یکما نہ
 ختیب وارہ لڑیہ کاشول
 لہ شیخ محی غوث محب

شیخ صاحب طہ کتبناہ
 واللہ اعلم بالصواب
 یا شیخ حنی بمرہ او شانہ
 و غفلت پتورہ شہ کینی
 را اسیرہ موڑہ پیرہ
 حسہ حال یڈرہ مخون یکم
 شمس الدین یڈرہ مخی یکم
مناقب در حضرت غوث الاعظم شیخ زحکار صاحب
 را شرعاً کچہ تھا جانہ
 سے رنگ م دی لہلہ
 پیر شیخ حنی عالمی صاحب
 یوہہ درخ دی پیرقال
 در سرہ ہم ہو میراں و
 چم رسید ستوتہ بندرہ
 بہ پیری و سرہ بل

عفوہ کردہ عند اللہ
 زناقل ہم پیر باب
 یہ تمام جہاں عیانہ
 اللہیشو کرم سترومانہ
 زہ بہ خود م زہ رہہ خیریانہ
 کتاب شوی تن بریانہ
 رسید وار دلہ در مانہ
مناقب در حضرت غوث الاعظم شیخ زحکار صاحب
 دافعہ داورہ ملانہ
 دلتاب پورق کینر کھلے
 ادبے قطب الاقطاب
 ولو شہوتہ شورواں
 روی نہ تلمی کا ملاوہ
 ولو شہوتہ کوردہ
 ملاقی متوسارق غل

وار ما در کتبه خورده
 قی بدی بسے رنجورده
 نیر کز نکه ... کار
 چ دی سم به پیری یاس ده
 ورت و کمر اشبارت
 تله لاوشه ویدار
 و شرفیه لم سواره
 به قیامت لیسے سر توره
 و بدینجا رخصت مت
 تله کل بدو نیز از شمه
 لم حرام سخت شمه
 به بدی نکره عرض
 له دی غلا اوس کنار
 یو بل م و کپ و بیره
 شرح صحت عالی قناب
 تله ده ادکر بر اسی
 دا گزار تر تله عمل مکره
 همه دکن لیشاب
 صد عزرا عبدالل محمدان
 سورتیایه مای تر مرت دی
 دی دله بموثر خطره
 به خدای گفتار که
 تشش گفتار کرد و تحقیق

چه بی نشانه حرام خورده
 شنو اوزع دار سبتورده
 لے له غلای لیم کار
 یو نمید و رشخ می حاصل و
 ریشمال لیسیت
 یوتوبه توبه به کار
 وه ویر تیر له قهاره
 حرام محوره حرام خوره
 شرفنده به به قیامت
 توبه کار شد توبه کار شه
 د خلا لولطبت شمه
 تله بلخ شمه قریل
 اوله لوی دا کذا
 شرف دلپه و شرف بیره
 به تحقیق قطب الاقطاب
 دی بدی پیری کنس بهی
 تله لیده نه حجاب دکره
 دی سارق در تله حجاب
 حجاب خیمه و زردان
 دکر توبه در باب عرف دی
 کاکه رایش و خطره
 دینه غل خه دارور کله
 دده صبح شه و در تعریفی

۸۰۲۴۵
 ۸۰۲۰۱۹۵

قشع حی یہ جمعہ توان
 بیہمی شوا آخر کور
 یہ علی البیروان شو
 کتیبہ اور کئی زمان
 یائی نہ ہو درختہ حال
 کلاما در سوولیشی
 ہ یہ عسی اردو سکو
 عدی اور سہرہ لکڑی
 سی لہ ڈرا و لکڑی جانہ
 عی لکڑی خمدار
 نکلیالی و لکڑی نیکنامہ
 لوفن دفعہ غلہ
 دھری برعے دلی
 جہ کہ کیا ستم تدار
 مایر و سار کولولو
 ہفتہ ہر و سولو
 ناگمانہ کیر استہ اشوہ
 مایہ نمود واد لکڑی لولو
 شہر نکلیارد کھنڈ لولو

بقین حال سولہ لمانہ
 ترس روان شولہ اور لوز
 د جدی فصل ہو یاں شو
 خیل صورت کیم و جہرات
 خیل صورت کیم و کمال
 ڈکیر غشہ در اکش
 لکی زلا سولہ سولو
 صلہ مال شو و خا رورہ
 مع ہفتہ لکڑی اس توان
 جہ شو ہفتہ لکڑی مار
 لکڑی و لکڑی لمانہ
 شہر خا ہر یہ ہفتہ لکڑی
 بلتا با کئی مال لکڑی
 کندر لکڑی لکڑی
 شہر صاحب جہ نہ سولو
 وہ بہ روز لکڑی لکڑی
 سولہ لکڑی لکڑی لکڑی
 لکڑی لکڑی لکڑی لکڑی
 علم لکڑی لکڑی لکڑی

Month and Year.	Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.
-----------------	-----------------------	-----------	--------	---------	----------	----------------------

لو ساعت نشانی نگار شده
شیخ صاحب زر سوار است او جهت
 زه عم زر و روستی و رستو
 رسیده هم کل الحال
 مادت یا ماسه سوره پبیره
 چه حال چه شوری نه بیس
شماره به شهر دار سوار
 به قوس و کرد کار
 له مالک دوزخ
 له حرمه له اعلاله
 همی ام دی له ارس بارالد
 واقوت و تحقیق
 بکتاب کس و کوه
یا شیخ فریاد اس
 سنا من مولا سوبی
 اندیشو بفرده زیر کیم
 مدد به سنا خلاصیم
 با کیم ز طره به نظر

لیس له دست نه بیا قراسو
 دود تلوته کیم و سر من
 نه لوار لکه در جستو
 لرس هم او کیم و صفت سطل
 ما خمار کلمه نیک شماره
 د حود لیر و بی اندیش
 سته حمر بد اسرار سوار
 هم به فصل و عمار
 لکوم فصل لاسونه شیخ
 خلاصیم عمل کیم و حاله
 به روضه و مغفور الو
 د کوه بویست او کیم و تصدیق
 که در لسته ما و لورده
 بمرم مکی لا ما حسس
 فورم او کیم لا بان نفس
 توان م لسته لک لیسر
 له سلطان هم له نفس
کمس الحسن کیم رطبه نفس

شماره کل

سائنس بل شرح رحمت حضرت امام حسن

عقبت نقل و اسرار
 لوعالم و در کلمه حیات
 در به اصل الوری و و
 در علم فاضل دان او و
 در که حیوانه سواران
 رویه بند بار دیگر
 چه له بند زاروان سوز
 چه آنگ و نه قریب سوس
 هفت خیال در نظره داد و
 در شیخی چه کثرت در کسر
 یعنی در به تحقیق
 زه و در چه حضور
 در شیخی کفوفه کما لهما
 جو سالی نه خاطر وی
 چه کلمه سوره الیوم
 در به حضرت ارادان سوز
 شرح کلمه الیوم
 و در به سوره و نه

نه ملان و اراده کور لا
 نیک زات و و نیک ضنا
 نه مبین و و نه و واری و و
 لیر هفت کما اهل لقوا و و
 و در عازم کسید و سیدان
 فضیلت کلمه مصدر
 در عازم و ضل مکان سوز
 و نه پیش حال عجب سوز
 چه روزه و نه پیدا و و
 داشتند که در کسر سوز
 داشتند که سید تصدق
 چه کلمه در کلمه مذکور
 در روان سیمه لاکلام
 چه له علم و ظالم وی
 تا به کسب که کلمه سوز
 چه شیخی نه زارسان سوز
 قرآن است نه نزل او قاور
 چه کلمه و لا حضرت عذبه

Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.	Remarks.
-----------------------	-----------	--------	---------	----------	----------------------	----------

مکمل

کتو حضرت مشکوایه
چاپاره ترتیاران چایرور
چسپ راست ولده خلیفه و
به نجه لیر خوش کنی روز علم
وه لیسته به در قهر
جه خستایوش لوان
له ادبه چایجاب
بیاعالم اوب دو بار

لرس مشغول و زنیک صفات
تر حساب تر شماره تیر و
له شیخ جینه شنه و
شنه خا خا و در لیره مقیم
هت شان اولیو به حیدر
جه و مانه نامعلوم د
قرته نه کیری به حساب
زر کیمی شیخ رانه اظهار

چا ور نه کیمد جواب
خس شان اوب تا علم
آدم زادنه که طار ابع
یومهد برته دلالت
دکتر دکانی حاضر
دری حاضره کیری و مدار عمل
نه اشارت
جه دستاوته ستا بدو
نه در بر و سته
یعالم عسته نظر
نه هوا کیمی روان سو
خبره دلا شویتاو

له ادبه در ایاب
در کیم وارک بیاعالم
جه زر شیخ رانه نمائی
شیخ صاحب کمد و اشلا
در اربشی ساز ل
نور هده مارینی الجمال
هم و کیمد دلالت
جه دا شیخ محمود قاید
داعالم جه ولتر و سته
شیخ صاحب کیمی
داعالم اوجیت لیران سو
نکه دره لایک الیاد

۱۲۳
مہ لریو تہ حجاز
زر
زراد
ور
اول
ال لائے او
پتلو
وت
غوث
ملاہ
میر
ال

۱۲۳
بہ لریو تہ حجاز
زر
زراد
ور
اول
ال لائے او
پتلو
وت
غوث
ملاہ
میر
ال

مناجیب شجر حجاز کا حصہ
یہ کتاب کہیں کھڑی ہو

سید
میر
عبدال
عظیم

Month and Year.	Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.	Remarks.
-----------------	-----------------------	-----------	--------	---------	----------	----------------------	----------

بموجب الحسابات

بموجب الحسابات

بموجب الحسابات

بموجب الحسابات

بموجب الحسابات
بموجب الحسابات
بموجب الحسابات

بموجب الحسابات

MOHIDIABAL AIR

FAIRZALGOBAL
ATLACLOS

RIQRAT KALCA

بموجب الحسابات
بموجب الحسابات
بموجب الحسابات

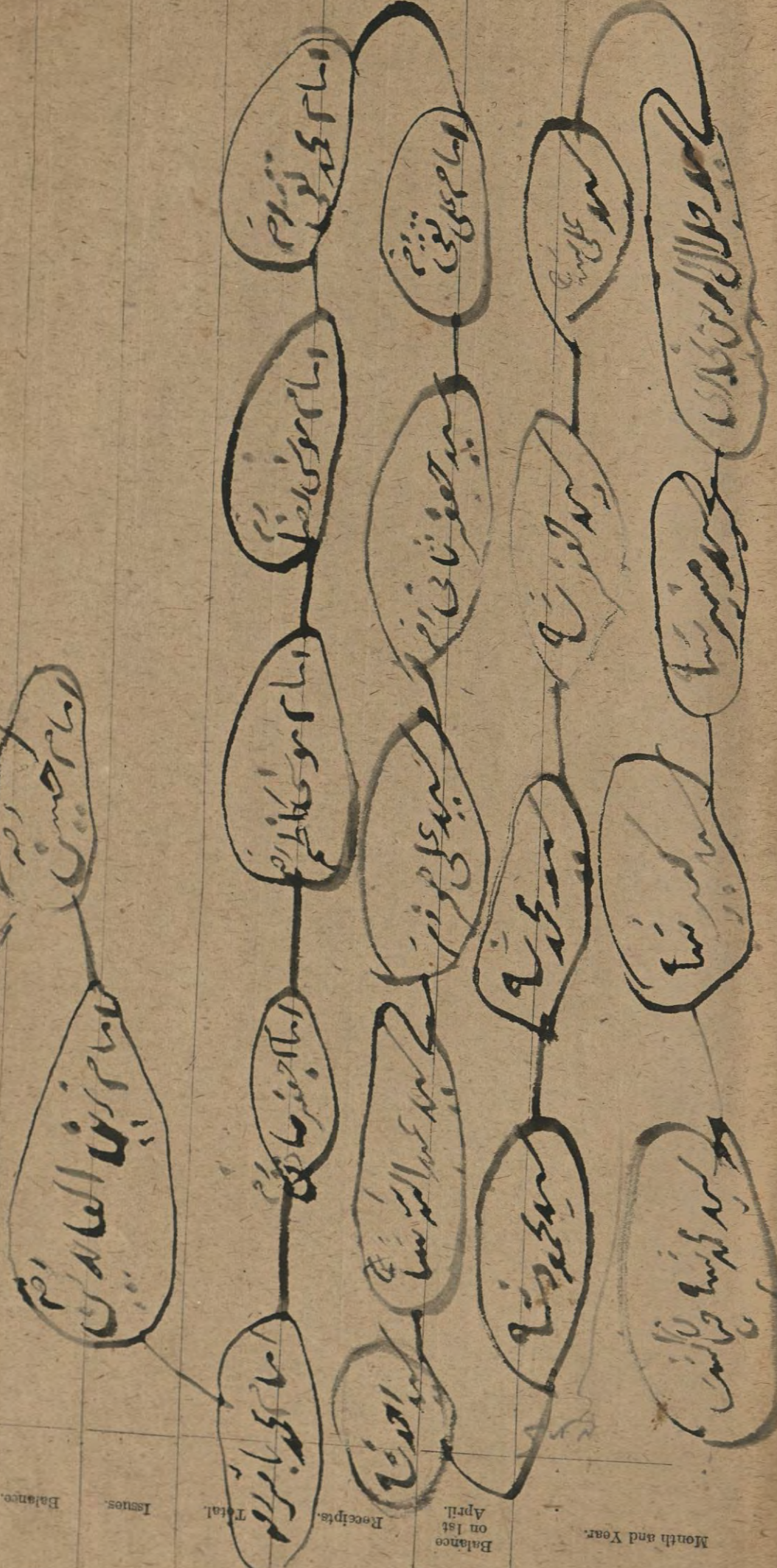
27/9/60

بموجب الحسابات

بموجب الحسابات

REMARKS, As actually counted, Balance, Issues, Total, Receipts, Balance on Ist April, Month and Year.

Balance on 1st April. Receipts. Issues. Balance. As actually counted. Month and Year.

بیت حضرت محمد مصطفی صلی اللہ علیہ وسلم
 حضرت علی شیرازی
 امام حسین

Month and Year.

Balance
on 1st
April.

Receipts.

Total.

Issues.

Balance

As actually
counted.

REMA

مردود شد

برای نقد

در نقد
در حساب
در حساب

این کل حساب

مردود شد

قیاس کل با اصل
این حساب

مردود شد

مردود شد

9-19-2,000 (P.M.)

Month and Year. Balance of 1st April. Receipts. Total. Issues. Balance. As actually counted. REMARKS.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 در بیان حمد و ثنائے اللہ تعالیٰ

تیرے ہیں نام لیوے آئے خدا بچہ ہزار عالم
 قلم میری میں وہ طاقت رواں کراے مرے مالک
 زبان میری میں وہ تاثیر پیدا کر تو آئے قادر
 مرے دل میں تو بھر دے وہ محبت اپنی آئے جانی
 کیوں کیا حال دل تجھ کو مجھے معلوم سے سارا
 مجھے اپنی محبت کے طستان خوشی میں داخل کر
 لیکن تو غضب اپنے کی جاہ سے دے پناہ مجھ کو
 جفا سے دیر سے مجھ کو بچا ہوں زار یا اللہ
 مسافر بیوطن ہوں میں نہیں کوئی سجن میر
 مرے دل میں شمال لبر اٹھتی ہے تیری الفت
 الہی قفسِ غم سے تو مجھے الّاں رہا کر دے
 خداوند تو جلدی سن میری فریاد گریانی
 تو میرے ان ناپوں کو غصہ سے کچھ مت پار ب
 بہت مت سے میں درگاہ تیری پر گرا گرا ہوں
 سبھو کے واسطے شہا کھلا ہے تیرا در ہر دم
 سننا ہے تیری درگاہ سے کوئی بے بر نہیں جاتا
 زخم میری تیرے ہاتھ میں مرہم ہے آئے پیارے
 وہ اپنا وعدہ ازیں تو پورا کر دے آئے نیرداں

میں رک گناہ تیرا نام لیوا ہوں بنی آدم
 کہ بس یہ وصف تیرے میں رہے شاعر سدا تن تک
 کہ بس یہ ذکر تیرا ہی کرے یوں اول و آخر
 کہ بس یہ عشق تیرے میں رہے تا ابد زندانی
 تیرے دیدار کا طالب ہمیشہ ہوں میں دلدارا
 طُستناں میں خوشی امان بلبلوں سے نیر واصل کر
 غرض نہیں صورت کی عمارت میں دے جاہ مجھ کو
 سوا تیرے نہیں کوئی مرا غمخوار ... یا اللہ
 مرا تو یار ازیں ہے فدا تجھ پر ہے من میرا
 تو مجھ سے دود کر پیارے ابھی یہ ظاہر کلفت
 مجھے مقصود دل میرا کرم کر کے عطا کر دے
 نہیں کوئی سوا تیرے میرا فریاد رس ثانی
 میرے اعمال نامہ میر تو قلم غصہ گرداں اب
 مگر آہ - سبت کا سکہ کو سدا میں خالی پانا ہوں
 مگر آہ - میں سدا محروم رہتا ہوں چینی پر غم
 ولے افسوس میں ہوں در ہڈیوں ٹھو کریں کھاتا
 نہیں لقمہ کی کبھی طاقت مرض میری میں دم مارے
 کہ اس آفر زمانے کو کروں میں شاداں و خنداں

وگر نہ انگساری بردباری کو نہ چھوڑو نا
 آئے باری میں تیرے شہتہ باری کو نہ توڑو نا

Month and Year.

Balance on 1st April.

Receipts.

Total.

Issues.

Balance.

As actually counted.

REMARKS

نہ ہوگی صفت تو پوری اگر سب طبق دفتر ہو
 نہیں کر سکتا میں قدرت تیری کاسد بیان آے جا
 تیری تو صیف ہو سکتی نہیں ہے مجھ سے یاں اکل
 تیرے درگا اگر سوں میں آئے سلطان عالیجاہ
 تو ہے زیر و زبر ہر دو جہاں کا مالک و والی
 غرض ہر دو جہاں میں تیرے سب تیرے شاخاں ہیں
 ہر اک ذی روح ہے زندہ توں تیرے ہی ادراک تیرے
 تیرے ہی حکم سے ہونگے حشر کو یہ فنا اللہ
 یہ خوشید و مہ و انجم تیرے نور و شمار ہے
 یہ خاک و آب و باد و آگ سب تیرے ہی خادم
 نہیں ہو سکتی گنتی جنکی مجھ سے آئے ہرے مولا
 کہ جن کی لذت و خوشبو ہے فرحت بخش گوناگوں
 کیسی پتھر کو دی ہے تو نے زینت بیش قیمت کی
 برائے کار انساناں میں گوناگوں حیواناں
 درگ بسیار ذی رحوں کو پانی میں سے آسائش
 تو کوہ کی چوٹیوں پر برف کی چادر کھاتا ہے
 نہ پہنچا یا تیرا تک کسی نے اپنے بالوں کو
 مگر آخروہ سر زانو پہ دھو کر پھسل جاتے ہیں
 نہیں ملتی کسی کی شان تیری شانِ خدائی سے
 عجائب ہے تیری وحدت عجائب ہے تیری کثرت
 یہ سب تیری خدائی ہے خدائی کے تو لائق ہے
 تو حاضر اور ناظر ہے ہر جا اندر و باہر
 صفات تو معلے اور ذات تو منزہ ہے
 گناہوں سے مبرا ہے تو شاہوں کا ہے شاہشاہ

اکٹھے دو جہاں کے گر سبھی منشی محرر ہوں
 تیرا میں کارخانہ دیکھوں شمشدر و حیراں
 ہوا بیاں چھٹا گئی نہیں عقل میری کی آئے فتر و جل
 یہی تھوڑا سا تحفہ تنہا منظور کر میرا
 تیری حمد و ثنا کرتا ہوں میں یوں اور گونگا بھی
 یہ انیس و چن و پریاں ہیں کہ ملک و صوف و علماں ہیں
 ظہور ہر دو عالم ہے تیرے ہی نور اگر سے
 تیرے ہی حکم سے پیدا ہوئے ارض و سما اللہ
 جہاں دیکھو وہاں ہی تیری قدرت کے نظارے ہیں
 یہ ابر و برق و مینہ تلک و کبر یا شبہم
 کری میں تو نے بے اعداد چیزیں خاک سے پیدا
 سیاہ مٹی سے کرتا ہے تو خوشترنگ کمر و گل بیروں
 بنی آدم کو راعی اشرف دیکر حسن و زینت دی
 برائے رونق دنیا پیراوں قسم میں مرغاں
 سمندر میں گندک و ویل و مایہوں کی ہے پیدائش
 تو تیز کمر پر خوشترنگ گوہر و درنایا ہے
 ملا نہ قور دریا کا پتا ہر یک فلاطوں کو
 مہندس و منجم اپنے مٹو گو دور آتے ہیں
 تیری ہے شان عالی پر بلندی انتہائی سے
 نیر اللہ ہے تو اے قادر فری ہے تیری قدرت
 تو ہر اک سے کا خالق ہے تو ہر ذی روح کا رزق ہے
 تو ہے مجبور سب کا اور ہے موجود ہر جا پر
 تو گوہر رنگ میں رنگیں ہے پر واحد و یکتا ہے
 تو دانا ہے تو ہے تو انا تو بیٹا ہے تو ہے شہنوا

تو حافظ نے تو نے نام تو شاید نے تو نے غالب
 تو اول نے تو آخر نے تو ظاہر نے تو باطن نے
 تو مجھ مسکین کے دل میں بھی رہتا ہے خداوند
 یہ نیرنگ زمانہ تیری قدرت کی ادائیگی ہی
 نہ سمجھا تیری ہستی کا مہمہ دہر یا نادان
 نہ کوئی ہے پدر تیرا نہ کوئی ہے پسر تیرا
 تو پائیدہ و زندہ ہے دیگر چیزیں ہیں کمالی
 شریعت و طریقت و حقیقت معرفت یارب
 تیری ہستی کے دریا میں ہیں سارے ناخدا چیراں
 چوں رہتے ہیں تیری رہ میں بڑے عیار ہنرنا دو
 بچاؤن کی عیار کا سے مجھے تو اپنی باری سے
 ورنہ بن فضل تیرے نے ناممکن وصل تیرا
 تو چاہے جس کو دے عزت تو چاہے جس کو دے ذلت
 کیا آدم کو والا نشان فرشتہ کو کیا شیطان
 تو نے عطار بید اور ہے قہار کچھ گاہ گاہ
 جو کچھ سے پیار رکھتا ہے تو اس سے پیار کرتا ہے
 جو تیرے امتحاں میں پاس ہوتا ہے کوئی آدم
 جو تیرے امتحاں میں فیل ہوتا ہے کوئی انسان
 چلاؤ اس راہ پر مجھ کو کہ جس پر سپور رضا تیری
 خدا یا۔ مجھ کو بد کاموں کے کرنے کی نہ طاقت
 میری گفتار اور رفتار خوش بنجار کر یارب

تو ہرگز شے کا مخزن ہے تو ہرگز شے کا بے غالب
 تو ہرگز قلب مومن میں مثال طور روشن ہے
 اگرچہ گندہ مند ہوں مگر میں تیرا ہوں بندہ
 تیری ہیبت کی یہ ارضی سماوی سب بلائیں ہی
 نہ سمجھا منطق کوئی نہ سمجھا کوئی سائنس داں
 تو خود ا خود ہی خود ہے رے خدا۔ یہ ہے یقین میرا
 تو جو چاہے سو کرتا ہے نہیں کوئی تیرا ثانی
 تو ان دریاؤں کا منبہ دہانہ بحر ہے پرب
 گراں ہے تیری منزل میں رسیدن بار ماں اریاں
 جو اگر لوٹ لیتے ہیں تیرے آنگان بندوں کو
 کہ میں منزل تیری میں پہنچ جاؤں خاکساری سے
 خداوند ہمیشہ چاہتا ہوں میں افضل تیرا
 یہ رنے اگر شمع ہے تیری قدرت کا ہے علت
 بڑے عبرت انسان کیا ہے تو نے یوں یاں واں
 مجھے معلوم ہے جو ہے تو اسے ستارے پر واہ
 مگر تو امتحاں مدت تک اسے پار کرتا ہے
 تو اپنے کرم سے کرتا ہے اس کو بھی بہت خرم
 تو اپنے غضب سے کرتا ہے اس کو بھی بہت گریاں
 چلا مدت مجھ کو اس راہ پر کہ جس پر سپور رضا میری
 ہمیشہ نیک کاری کے لئے مجھ کو تو دے بہمت
 غصہ نیرعل اور کھیل میرے کاتو کر خوش دھب

یہی میری دعا ہے اور یہی ہے مدعا میرا
 یہی تیرا بند عاصی ہوں تو عافی ہے خدا میرا

Month and Year.

Balance on 1st April.

Receipts.

Total.

Issues.

Balance.

As actually counted.

REMARKS.

غزل نمبر ۱

بلبل از جوشِ محبتِ بر او ناله مے کند
 باغبانِ بد نفسِ ناحق اور اگلہ مے زند
 بر مظالمِ باغبانِ ازل دیدہ مے درد
 لیک از انصافِ ہر کہ میوہ دانہ مے خورد
 لیک بر نفسِ بیجا باز و باشہ مے پرد
 در چمنِ ہر گلِ بگوشِ یادِ نغمہ مے دمد
 و سمویں شیطانِ زنی ترسانِ گشتہ مے دود
 اسبِ بکرت در حقیقتِ نجاشا مے جمد

غزل نمبر ۲

جگر کی اگلا دیوں میں سوز کے سامان یہی
 تن میرے کے کارواں سب نالاں گویاں یہی
 اسی لٹے ہوئے خستہ تن دیوانہ پن اوسان یہی
 تو ایسی اوسان میرے چوں جوان لقمان یہی
 میرے دل کے جزو دان میں بستہ صد قرآن یہی
 میرے دل کے بستہ میں ہر حال کے دیوان یہی
 ویزدی میدان میں میرے لشکر کی قربان یہی
 نقل میری کرنے والے جاہل و نادان یہی
 گواندوہ سے دل میری زخم بے پایان یہی
 جو ریا کاری کے چاہ میں روز و شب اقتان یہی
 زایدان تو خود نمائی کی ہی تسبیح ران یہی
 اس زمان میں خواہ مخواہ کے بے بہا و عطان یہی

غزل نمبر ۳

من برد و شاعلی و مشغول ہستم با آپس
 مثل دست راست میدارم اصول دی منتی

لوئے گل از ستر یزداں مارا مُردہ مے دید
 در میانِ گل و بلبلِ خار شیطانِ است رقیب
 باز از گشتنِ مظلومِ بلبلِ آے صیاد
 با پمہ مُرغانِ طشنِ خلق مے دارد خرد
 ہر کلمہ حق سر شتہ است مُرغانِ ریاغ
 مارا باید مثلِ بلبلِ بندگشِ حق گنیم
 منکشف گشتہ مرا ای ستر یزداں در ضمیر
 آے بہار علی بہ زین ایزدی محکم نشین

میرے دل خانہ کے اندر درد کے دوران یہی
 جان میری سسکتی ہے مرگ کے در پر کھڑی
 عشق کے میدان میں یہی فکرِ ابلق ران یہی
 جب خدا کے فضل سے یہی کامراں ہر جاؤنگا
 کچھ کو مت کر پند تو آئے شیخ سادہ دل کبھی
 قال اپنی کو تو رکھ سنبھال کر صندوق یہی
 نفس و شیطان سے سرد یہی کرتا ہوں جنگ و جہاد
 رکھنا ہوں جذبہ حق آئے نکتہ چینی تو جان لے
 چڑھ کے منبر پر کہیں یہی مگر سے روزِ تالیہی
 قدر کیا جانی بھلا وہ منبر و محراب کا
 یہاں ہے قدر خانہ خدا کا دوستو
 دل کے گھر میں کر خدا کو یاد ہر دم آئے فقیر

سوختم خانہ دنیا ساختم خانہ دی
 دنیا را معمول میدارم مثال دست چپ

Month and Year. Balance on 1st April. Receipts. Total. Issues. Balance. As actually counted. REMARKS.

پرنذارم تر زلفت آب دنیا بالیقین
واقفم و کاشفم از سترتِ عالمی
سیرت من صلح است صاف میگویم همین
بے وجه پرگزنده سازم خواه خواه چہی بر چہی
من ندارم با کسے پیکار و قیل و قال کیں
باز اور میزخم عاصمائی رمنراں دریں
خرد کن از من آئے زاندر شکستہ صغیرم ظاہر میں
غافل آئے شیخ تو از سوز و ساز عارفین
امتیاز حق و باطل میکنم در عالمیں
داد خواری شیوہ دارم نشنو تو از شکستہ چہی
زندساں دریں زندگی آزاد دارم بر زمین
چون قلندر مست بستم بے شراب رنگیں
غزل خوانی میکنم از فضل اللہ زچہنیں

روزگار دنیا میدارم مثال مرغ آب
حال و قال دینی و دنیا از خدا دریا قسم
چون آئینہ مصفا صاف میدارم ضمیر
زنده دل فرخندہ خوشخندہ رو بستم مدام
در کین من مگر آئے کینہ و نادان رقیب
گر کسے با من کند بحث و مباحثہ خواه مخورہ
از جفاے دیرگشستہ قلب من آتش فشاں
تو چہ دانی در میان پرده من از حسیست
خلق را من یار دارم عار دارم بغض را
با او مرو نو ای پادشاهی سے گنم
بر بساط عشق بازی میکنم چون بادشاہ
بادہ گلگون بہ حب رت بچوں بخورم
اندوین تن روز و شب من میزخم حق و رباب

قدر طوطی دانا داند آئے فقیر سخن راں
اوجہ داند قدر طوطی پر کہ راند اشتراں

زندگی آدم کی ہے نشادی کی دودم کے لئے
خواہ مخواہ آدم اپنی ہے غم کے ماتم کے لئے
غم ہے نشتر خونبہا انسان کے غم کے لئے
غم بلا کالی ہے دیشنتفاک آدم کے لئے
چونکہ ہم پیدا ہیں دنیا میں غم کے لئے
چونکہ یہ غم سود مند ہے ہر دو عالم کے لئے
چونکہ ہم پیدا ہیں حق کی بندگی ہم کے لئے
بلکہ حسینم جمع کرنا ہے جہنم کے لئے
تو چین میں مثل بلبل ہے تر تم کے لئے

غم ہے آدم کے لئے اور آدم ہے غم کے لئے
گو اپنی ہے کوئی آدم دنیا میں بے غم مگر
غم سے ہو جاوے انسان خوار و خستہ ناتواں
غم نہ کھارے یار غم ہے مرض ملک لادوا
اس جہاں کے قفس غم سے آئے صنم آزاد رہ
غم اگر کھاتا ہے تو تو غصے کا غم کھا ضرور
یاد کر سردم خدا کو شوق دل سے دہرا
جز خداں غم کے کھانا غم وغیرہ ہے فضول
تو بھی مت کھا دنیا کا غم آئے بہار علی فقیر

Month and Year.	Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.	REMARKS.	
		<p>بویہ اول چہ صفحہ قابو کی چیل نفس او شیطان نور بہ سوزی پر صبر روانہ دباطل بے گمان چہ درتہ اسرار دالہ تعالیٰ اشق را عیان کہ شوک نائی دے کہ جوالہ کہ شوک ملاد کہ میان اللہ سخنہ یکسان دے کہ شوک غلام دے کہ سلطان او پیامہ دحق مال و خان بہ کڑی قربان کہ تالرے کڑہ خودی او خود نمائی لہ خان کہ تالرے کڑہ دا پردہ دپندار لہ چشمان ناممکن دے چہ وشی وصال دیزدان پستان متکبر او بے جبر تہ نہ حاصلی شری قرب دصیان وے گران دے رموز د عشق موندل ندے آسان دا گفتہ دے پختہ د عاشقان او د عارفان ز کہ وجد د زندان نہ دی دوی غافلان صفحہ بہ ہرگز نہ کیگی پہ دین و دنیا کئی کامران صفحہ بہ ہرگز نہ کی پہ سرا دگد غماہ پیمان ما پڑا کہ کئی خور لے دے تیر د عشق در حمان</p>						
				<p>شوک چہ شوق لری پزڑہ کئی دو صیال دیزدان بیابہ روشن شی پزڑہ کئی د صفحہ شمع د حق احکام دامردنی نہ محان فر د ارکارے طالب پینتینا د قوم نشنتہ دے پہ دربار کئی د کردگار محفہ دیک اعمال یکار دے وصال د اللہ لہ عاشق صفحہ وی صادق کہ رضاد حق لٹوی تل شراب د اللہ صلہ بہ د حاصل شی د عاشق دیدار د اللہ صلہ بہ د حاصل شی دے سلاک کہ لہ لغض او کینے نہ خالی نشی ستارڑہ قرب د صیال خاکساری او بُرد باری سر حاصلی شری رموز د عشق کہ شوک مومی صفحہ بہ پزنگ شی شوک پہ موند نشی چہ دے راحت بے لہ زحمت زایدن کہ لبتج اڑی لے و نہ لری درد پزڑہ کئی کہ د چاہہ صورت و سیرت کئی مہر و وفا نشنتہ کہ پچال د جنون نہ شوک واقف شی شیخ زہ چہ د صبیح سر پھی ہار علی فقیر</p>				

S. DIN TELKUL
 لہ مار عسجد

Month and Year.	Balance on 1st April.	Receipts.	Total.	Issues.	Balance.	As actually counted.	REMARKS.
سرم	کتاب	کتاب	کتاب	کتاب	کتاب	کتاب	الله
M	O	H	A	M	M	A	D
9	9	6	A	L	FA	7	7
F	A	i	Z	U	L	i	9
			6	AL			

کتابخانه کلاس
 شماره 23-3-59

4.11.61
 Durr
 Subhan

Shor classs ziarat

Fahim

Mohammed Yaqub Faris